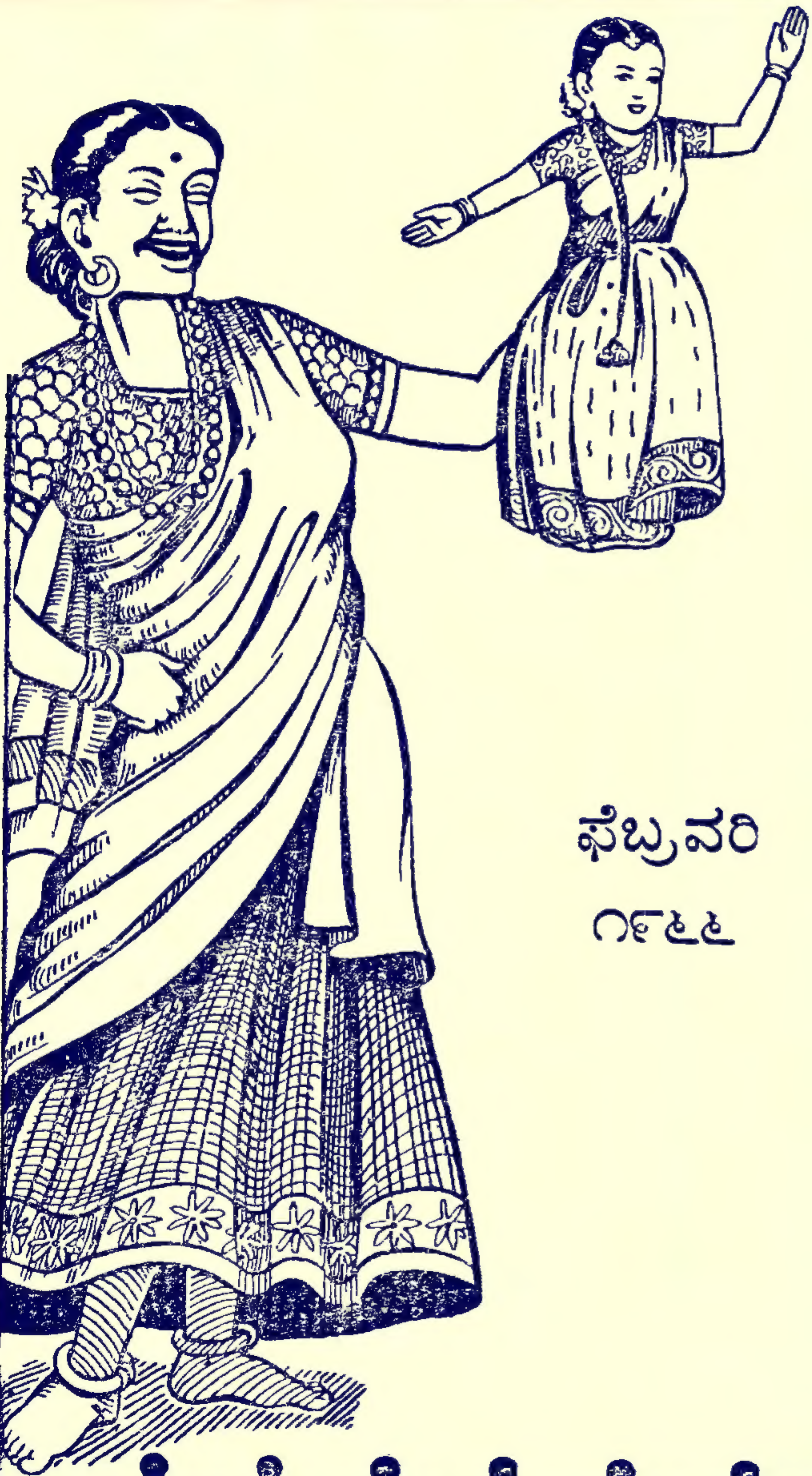

ಕೂರವಂಜಿ

ಫೆಬ್ರವರಿ
೧೯೬೬

KURAVANJI
Kannada Monthly

ಸಂಪಾದಕರು :-

ಶ್ರೀ|| ರಾ. ಶಿ.

ಬರಹಗಾರರು :-

ಶ್ರೀ|| ಕಿರಣ ಗುಲ್ಲೂರು

ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎನ್. ಕಟ್ಟನ್

ಶ್ರೀ|| ಎ. ಆರ್. ವಿ. ರಾವ್

ಶ್ರೀ|| ಹಾ. ರಾ.

ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ವಿ. ರಾಜೇಂದ್ರ

ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ

ಕುರವಂಜಿಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಮಿತವ್ಯಯಕ್ಕೆ

ಹಾಗೂ

ಪ್ರಕಾಶನಾನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ

ಬೆಂಗಳೂರ್

ಬಿಲ್ವುಗಳು

ಬೆಂಗಳೂರ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೩

“ಮೆಚ್ಚಿನ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಗೆ ತಂದ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಬಲು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಿದರು. ಈ
ರೀತಿ ಸುಖ ಸಂತಸಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಹರಡಲು
ನೆರವಾದ ನಿಮಗೆ ವಂದನೆಗಳು.”

ಎಂದು ಹಲವಾರು ಮಹನೀಯರು

ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ

ಸ್ವಾಮಿ,

ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯೇ ನಮ್ಮ ಧೈಯ

ನಿಮ್ಮ ಸುಖವೇ ನಮ್ಮ ಹಿತ

ಪೂರ್ಣಿಮಾ

ಮೇಲಿನ ಅಂತಸ್ತು. ಯೂಕೊ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಟ್ಟಡ

ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆ ಬೆಂಗಳೂರು-೯

ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಸಿಲ್ಕ್ ಹೌಸ್

ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ,

: :

ಬೆಂಗಳೂರು

ನಿಮ್ಮ ತಾರುಣ್ಯದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿರಿ

ನಿಮ್ಮ ತಾರುಣ್ಯದ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ

ಪ್ರತಿದಿನ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಗಂಧದ

ಸಾಬೂನಿನ ಕವಚ ತೊಡಿಸಿರಿ

ಈ ಸುವಾಸಿತ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿರುವ

ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ

ನಿಮ್ಮ ಚರ್ಮದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು

ಮತ್ತು

ಅದಕ್ಕೆ ಯೌವ್ವನದ ಕಳೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು

ಜೀರೆ ಸಾಬೂನಿನೊಡನೆ ವೈತ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು

ಇದು ವಿಶೇಷ ಗುಣವುಳ್ಳ ಸುವಾಸಿತ

ಸಾಬೂನು

ಮೈಸೂರು ಗಂಧದ ಸಾಬೂನು

ಸರಕಾರಿ ಸಾಬೂನು ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಪುಟ ೨೪]

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೬೬

[ಸಂಚಿಕೆ ೧೧

ಈ ಕು ಹ ಕಿ ದಿ ಗ ಳು ಈ

ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಎಂದೂ ಮುಂದೂಡದೆ ಇದ್ದ ಕೀರ್ತಿಶೇಷ
ಶಾಸ್ತ್ರೀಜಿಯವರು ಶಾಂತಿಯುಜ್ಜದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಅವರರಾದರು.

ಕಾಡು ಹುಡುಗಿ ಕೊಳಪಂಜೇಗೆ ಬಲು ಖುಷಿ.

— ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಡ ಹುಡುಗಿ ರಾಜ್ಯ ಆಳ್ವಾಳೆ ಎಂದೂ

ತೊಟ್ಟಲ ತೂಗುವ ಕೈ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಿಸೇ ಕೊಡುತ್ತ ಎಂದೂ
ಭಾರತೀಯರ ಹೊಸ ನಂಬುಗೆ

ನಂದಾಜೀಯವರ ಅಪ್ಪ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರು ಈಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು
ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಜೀಯವರು ಪ ಧಾನಿಯಾದರೂ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ
ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜದವರು ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಡಿ ಮಹನೀಯರ ಸಮಾಜವನ್ನು
ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದರಂತೆ.

ಎರೂ ಪೇರಾದಾಗ ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕುವವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬಲು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಂತೆ
ಮೂರಾರ್ಜಿಯವರಿಗೆ—

—ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ರೆಫ್ರಿ ವಾಡು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ತಮಾಷೆ ನೋಡುಕ್ಕೆ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಇರುತ್ತೇನೆ ಎಂದೂ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಟಿ. ಟಿ. ಕೆ. ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಾ !

ಅವರ ಜತೆಗೆ ಈಗ ಮೊರಾರ್ಜಿಯವರೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಬ್ಬರೂ
ಕೀರ್ತಿಶೇಷ ಆನರ್ಧ ಸಚಿವರು.

* * * *

ತೊಟ್ಟು ಬಾಣವನ್ನು ಕರ್ಣ ತೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ.

—ಆದರೆ ಕಾಮರಾಜ್ ಬಾಣ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮೊರಾರ್ಜಿಯವರಿಗೆ
ಬಡಿಯಿತು.

* * * *

ಭಾರತದ ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕರೆಲ್ಲ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದಾರಂತೆ.

—ದೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತಲ್ಲ !

* * * *

ಅಂದಹಾಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕರ ಸಭೆಗೆ ಕಾಮರಾಜರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ
ನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪ.

* * * *

ರಾಣಿಗೆ ರಾಜ್ಯವಾದರೆ, ರಾಗಿ ಬೀಸೋರಿಗೆ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ
ದೊರೆಯುತ್ತೆ ?

* * * *

ಇಬ್ಬರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ನುಣುಚಿಕೊಂಡವರು ಜಗಜೀವನರಾಂ.

* * * *

ಸೋತ ಎತ್ತಿನ ಬಾಲ ಹಿಡಿದವರು, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಆಗಲಿ ಆಗ ಪಟ್ಟು
ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರಂತೆ.

* * * *

ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಮೊರಾರ್ಜಿಭಾಯಿಯವರಿಗೆ ತಂತಿ ಸಂದೇಶ
ವನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ.

—ತಂತಿಯಲ್ಲಿನ ಸಂದೇಶ ಏನು ಅಂತ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿಲ್ಲ.

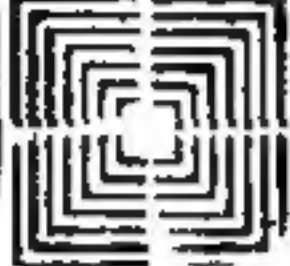
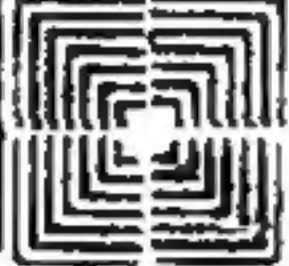

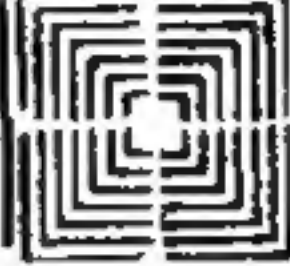

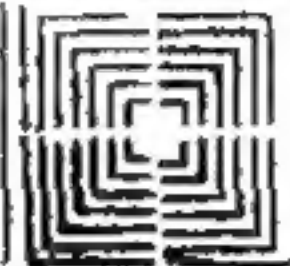
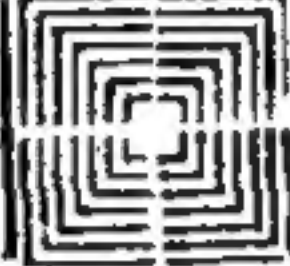
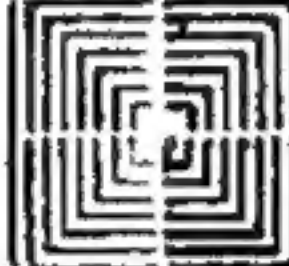

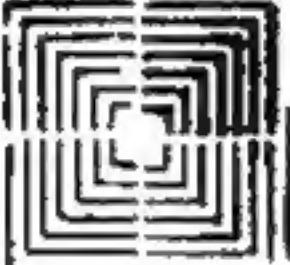
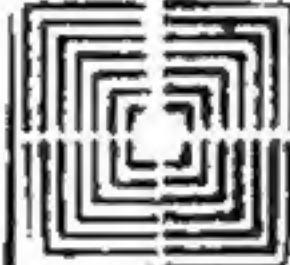

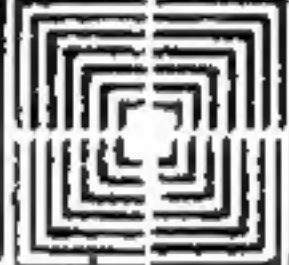
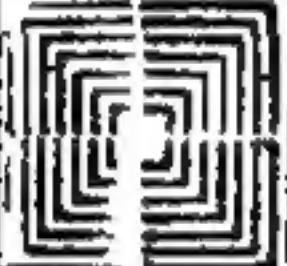

* * * *

ಕೇರಳದ ಗೌವರ್ನರ್ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಜೈನ್‌ಜೀಯವರು ತಿರುಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ
ಬಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಕಲ್ಪಂತೆ.

=====

ಪ್ರಧಾನಿ ಚುನಾವಣಾ ಡಬ್ಬಲ್ ಕ್ರಾಸ್ ವರ್ಡ್

ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತುಂಬಲು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯ
ಆದರೂ ಸೋತ ಸ್ಪರ್ಧಿಯಂತೆ ಒಂದೂ ಕೈ ನೋಡಿ. ಬೇಗ ಉತ್ತರವನ್ನು
ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ—ಲೊಟ್ಟಿ ಹೊಡೆಯಬಹುದು.

೧		೨		೩		೪		೫	
									೬
೭			೮						
೯				೧೦					
			೧೧			೧೨			
	೧೩				೧೪				

ಅಡ್ಡ ಡ್ಡ

೧. ಚುನಾವಣಾ ಮುನ್ನ
ಮೊರಾರ್ಜಿಯವರು ಹೀಗೆ ಮಾತ
ನಾಡಿದರು.
೭. ಉಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಳ್ಳೆ ಪದವಿ.
೮. ಇದರಿಂದಲೇ ಜಯ.
೯. ಇದು ಹೊಡದೆ ಗೆಲುವಿಲ್ಲ.
೧೦. ಇದನ್ನು ಹಾಕೋದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ರಾಜಕೀಯವೇ ಲಾಭದಾಯಕ
೧೧. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರೂ ಗೆಲ್ಲ
ಬಹುದು.
೧೨. ಗೋವಾ ಸೂತಕ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಇವರಿಗೂ " ಛಾನ್ಸ್ " ಇತ್ತಂತೆ.
೧೩. ಇವನ ಶಾಪದಿಂದ ಮೊರಾರ್ಜಿ
ಸೋತಿರಬಹುದು.

ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ

೧. ಸ್ಪರ್ಧಿಯೊಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ
ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು
ಹೋದರು.
- ೨ ಇಂದಿರಾ ನಗರಿವಿನಂತೆ ಇದೂ ಸಿಹಿ.
೩. ಸೋತವರ ಪರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವ.
೪. ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು :-ಕನ್ನಡಿ ಒಳಗಿನ
ನೆಂಟು.
೫. ಸೋತವರ " ಕೋರಸ್ "
೬. ಕಾಮರಾಜರ ಇನ್ನೊಂದೂ "ಹೆಸರು.
೧೧. ಹೊನ್ ಮಣ್ ಇನ ಮೂರನೆಯ
ಅವತಾರ.

ಪ್ರಧಾನಿ ಚುನಾವಣಾ ಡಬ್ಬಲ್ ಕ್ರಾಸ್ ವರ್ಡ್ ಉತ್ತರ

೧ ಹ	ತ್ರಿ	೨ ಬೆ	೩ ಣೆ	೪ ಬೆ	೫ ಕ್ಕಿ	೬ ನ	೭ ಬಾ	೮ ಲ	
ನಂ		೨೦		ಪ್ಪು		೦		ಬೊ	ಬಾ
೭ ಮಂ	ತ್ರಿ		೮ ಮಂ	ತ		ದಾ		ಲ	ಣೆ
೯ ತ	ಕ್ಕೀ	ಪು		೧೦ ಕ	೨			ಬೊ	ಕ್ಕಿ
ಯ್ಯ			೧೧ ಪೆ	ಡಿ		೧೨ ಮಾ	ನ		
	೧೩ ಭ	ವ್ವಾ	ಣಾ		೧೪ ಉ	ಕ್ಕು	ಸಾ	ಲಿ	ಗ

ಅಡ್ಡ ಡಬ್ಬಲ್

ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ

೧. ಚುನಾವಣಾ ಮಂತ್ರಿ ಮೊರಾರ್ಜಿ
ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು.
೭. ಉಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಒಳ್ಳೆ ಪದವಿ
೮. ಇದರಿಂದಲೇ ಜಯ.
೯. ಇದು ಹೂಡದೆ ಗೆಲುವಿಲ್ಲ.
೧೦. ಇದನ್ನು ಹಾಕೋದಕಿಂತಲೂ
ರಾಜಕೀಯವೇ ಲಾಭದಾಯಕ
೧೧. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರೂ ಗೆಲ್ಲಬ
ಹಂದೇನೂ ?
೧೨. ಗೋವಾ ಸೂತಕ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ
ಇವರಿಗೂ "ಛಾನ್ಸ್" ಇತ್ತಂತೆ.
೧೩. ಇವನ ಶಾಪದಿಂದ ಮೊರಾರ್ಜಿ
ಸೋತಿರಬಹುದು.

- ೧ ಸ್ಪರ್ಧಿಯೊಬ್ಬರ ಹೆಸರು ನೂಚಿಸಿ
ರಾಕೀಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು
ಹೋದರು.
- ೨ ಇಂದಿರಾ ನಗುವಿನಂತೆ ಇದೂ ಸಿಹಿ
೩. ಸೋತವರ ಪರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವ
೪. ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು - ಕನ್ನಡಿ ಒಳಗಿನ
ನೆಂಟು !
೫. ಸೋತವರ " ಕೋರಸ್ "
೬. ಕಾಮರಾಜರ ಇನ್ನೊಂದೂ ಹೆಸರು.
೧೦. ಹೊನ್, ಮಣ್, ಇನ ಮೂರನೆಯ
ಅವತಾರ.

❧ ಬಲು ಹುಷಾರಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲವು ❧

ಶಿವರಾತ್ರಿ ಉತ್ಸವ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗು ಎಂದು ಕೇಳಲೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ದೇವರು ದಿಂಡರು, ಉತ್ಸವ ಸಭೆ, ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನಿಗೆ ಬಲು ಉತ್ಸಾಹ. ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋದಲ್ಲದೆ, ತಾನು ಶ್ರಮಪಡ್ತಾನೆ ಅದಕ್ಕೇ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ತಾವ ಹೋದರೂ ಅಂತ ಮಗು ಹೇಳಿತು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಮನೆಯ ಹಿಂದುಗಡೆಗೆ ಹೋದೆ ದೊಡ್ಡ ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕಾಳು ಕಡ್ಡಿ ತುಂಬಿಡುವ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಕೊರಡಿಗಳು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲವು.

“ಏನು ಸಮಯ ಎಲ್ಲವು ! ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡಬೇಕು” ಎಂದೆ.

“ಬನ್ನಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ ! ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ಹನ್ನೆರಡು ನಿಮಿಷ ಆಗಲಿ” ಎಂಡು ಬಿಚ್ಚು ಕೊರಲಿನಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ.

ಅವನಿದ್ದ ಕೊರಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹಾ ಏಣಿ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಏಣಿ. ನಿಂತಿತ್ತು. ಅವನೂ ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿತು. “ಇದು ಏನು ಎಲ್ಲವು” ಎಂದೆ “ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಚಟ್ಟ, ಹೆಣ ಹೊರೋ ಚಟ್ಟ” ಎಂದ ಇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ ಬಿದ್ದ ಕಳೆ ಗಿಳಿ ಏನೂ ಇತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಅಮಂಗಳ ಮಂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ಎನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಮುಖದ ಬೇಸ್ತು ತಿಂದ ಕಳೆಯನ್ನು ಕಂಡು “ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ಯಾರೂ ಇನ್ನೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಸರ್ತಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಇದ್ದ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂ ಅಂತ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಮೆಂಬರಾಗಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮೆಂಬರಾದ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ತುಂಬಾ ಶ್ರಮ ಪಡದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಸೆಳೆಯಬಹುದು. ಮಸಲ ಅವ್ಯವ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಸೋತೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿ ಆಗಿಬಿದ್ದೇನೆ ಸಾಯುವುದೇ ಮೇಲೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಸತ್ತರ ಚಟ್ಟಕ್ಕೂ ಕಾಸಿರುಲ್ಲವಲ್ಲ ! ಅದಕ್ಕೇ ನೋಡಿ ಈಗಲೇ ಹುಷಾರಾಗಿ, ಕೈಲಿ ಕಾಸಿರುವಾಗಲೇ ಭದ್ರವಾದ ಚಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಸೋತರೆ ನನ್ನ ಹೆಣಕ್ಕೇ ಆಯಿತು. ಗೆದ್ದರೆ. ಸೋತವನಿಗೆ ಬಹು ಮಾನವಾಗಿ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

“ಆಯ್ಯಾ ! ಪರಮ ವೇದಾಂತಿ. ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ. ಅವನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇದೆಯೇ ?

ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಂಟು ಎಂಟೂವರೆ ಗಂಟೆ ಆಗಿತ್ತು. ದಿನವೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದು ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದೆ. ಕಾಳಸಂತೇಲಿ ಕಾಳು ಕಡ್ಡಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬರೋದು ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸವೇ ! ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಮನೆಯಾಕೆ ಗೈರುಹಾಜರು. ಓದಿದ ಹುಡುಗಿ, ಲಕ್ಷಣವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾಳೆ. ಬಾಳಿ ಬದುಕಿದವರ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಅಂತ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಂಸಾರ ಶುರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬಲು ಹುಷಾರು ಹುಡುಗಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಬಲು ಚಾಲಾಕು ಅಂತಲೂ ತಿಳಿಯಿತು.

ನನ್ನ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರ ಬೆಂಬಲ ಅಗತ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು, ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹೊರಗಿನ ಪಾರ್ಟಿ, ಉಪಹಾರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಈ ಅತಿಥ್ಯ ಆದರಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನಾಕೆ ಬಲು ಶಹಣೆ. ನನ್ನ ಬಲಗೈಯ್ಯಂತಿದ್ದಳು. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆಕೆ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಸರಿ ! ಯಾವುದೋ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಯಾದರು ಅಂತ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷ ಕೂಟ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ? ಯಾವಾಗ ಬರ್ತಾಳೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ? ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ, ಊಟ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ

“ಹಾಟ್ ಚೆಸ್ಟ್” ಇಂದ ಊಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿಂದೆ. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಹಾಟ್ ಚೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿದೆ. ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಸಿಗಾರ್ ಹಚ್ಚಿ ಕುಳಿತೆ.

“ಟ್ರಿನ್, ಟ್ರಿನ್” ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ರಿಸೀವರ್ ಅನ್ನು ಎತ್ತೋಣವೇ ಬೇಡವೇ ಅಂತ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಉದ್ಯಮದ ಗಿರಾಕಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೊರ ಊರಿಂದ ಬಂದಾಗ ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತು ನೋಡದೆ ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡುವ ವಾಡಿಕೆ. ವ್ಯಾಪಾರದ ಆಸೆಗಾದರೂ ಆತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಅವನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಥವಾ ನಮ್ಮಾಕೆ ಏನಾದರೂ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಾರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ, ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರು ಇಲ್ಲೇ ಇದೀವಿ. ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಿಡ್ತಾ ಳೇನೋ ಅಂತ ಭಯ. ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದೆ. ಉಂಡಿದ್ದೆ. ಹಾಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರೋದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಈಗ ಎದ್ದು ಕಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಉದ್ಯಮದ ಗಿರಾಕಿ ಸೇವೆ

ಮಾಡುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಯ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ ಆಗಿ, ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಅವರವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅಷ್ಟೂ ಹೊತ್ತು ಅವರ ಚಲಪಿಲಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇರೋದು ಅಂದರೆ ತಪಸ್ಸೇ !

ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತೋದು ಉಸಿರಾಡದೆ ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರೋದು. ಉದ್ಯಮದ ಗಿರಾಕಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಐದು ನಿಮಿಷ ರಿಸೀವರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರೋದು. ಅವರೇ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಫೋನ್ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ ಅಂತ ತಪ್ಪುಗಾಗಬೇಕು.

ಆಗ ಫೋನ್ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೂ ಆಯಿತು. ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿದೆ.

ಎತ್ತಿದ್ದೇ ತಡ ಮಧುರವಾಣಿ ಕಲಕಲನೆ “ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇದೆಯೇ” ಎಂದೂ ಕೇಳಿತು.

ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರೇಗಿತು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪುಣ್ಯ ವಂತೆಯರು ಒಬ್ಬರೇ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತುಂಬಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವಾಡಿಕೆ ತಿಪ್ಪರಲಾಗ ಹಾಕಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಹೆಂಡತಿ ಕಟ್ಟುಕೊಂಡವರು, ಒಬ್ಬರೇ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದನ್ನೂ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಸಂಜೆ ಹಾಗೆಮಾಡಿದ್ದೆ. ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಮೇಲೆ ಉಂಡ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದಿಡಬೇಕಲ್ಲ ! ಅವಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸು ಗೃಹಸ್ಥ ಗಂಡಸಿಗೆ ಬೇರೆಯಾವುದೂ ಪ್ರಾಯಶಃ ಇರಲಾರದು. ಇಂತಹ ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನುಮಾಡಿ ಕೂತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು “ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇದೆಯೇ” ಅಂತ ಯಾವುದೋ ಎಳೆ ಹೆಂಗಸು ಕೇಳುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ರೇಗಿತು. ಎಳೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಧ್ವನಿ ಅಲ್ಲ ಅದು, ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿಯ ಧ್ವನಿ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇನೋ ನನ್ನ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ “ಹೌದು ! ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಬೇಗ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ, ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಕಾದಿದ್ದೀನಿ” ಅಂತ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ.

“ನೀನು ಯಾರು, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು” ಅಂತ ಆ ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. “ನೀನಾರು, ನಿನಗೆ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು, ಮದುವೆ ಆಗಿದೆಯೇ, ವಾರಸು ದಾರರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ” ಅಂತ ನಾನೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ನಂಬರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಆ ಹುಡುಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಆಕೇನೇ ಬಲ್ಲಳು. ರಿಸೀವರ್ ನಾನೆತ್ತಿದಮೇಲೆ ಸಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹವರು ಮಾತಾಡ್ತಿರೋದು. ಅಥವಾ ಇಂತಹ ನಂಬರಿಂದ ಮಾತಾಡ್ತಿದೀವಿ. ಇಂತಹವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಏಳನೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹುಡುಗಿ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಎತ್ತು ಈಯಿತು ಅದರೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಗೇಲಿ ಕಟ್ಟುಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮನೆಮಗಳಿರಬಹುದು. ಜತೆಗೆ ಬಲಿತೂ ಇರಬೇಕು, ಧ್ವನಿಯ ಇಂಪಿನಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ಧ್ವನಿಯ ಪೆಂಪಿನಿಂದಲೂ ಆರ್ಥವಾಯಿತು. ಧ್ವನಿಯ ಕೊಂಕೂ ಹುಡುಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿಗುಳಿ ತಿಂದಿದೆ ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಿತ್ತು. ದುಡು ದುಡು ಆಕೆ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೂ ಕೊಂಕು ಪೆಂಗಾಗಿ ಆರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ.

ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟೆ. ಆಮೇಲೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಪಾಪ ! ಆ ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿ ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ಯಾರದೋ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇದೆ ಅಂತ ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗೋದು ! ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರೋದು. ಪೆಚ್ಚುಮುಖ ಹಾಕೊಂಡು ಅದು ಹಿಂತಿರುಗೋದು

ತಿರುಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಲೇ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಆಕೆ ಯಾರೋ, ನಂಬರು ಯಾವುದೋ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ

ಎಂತಹ ತಿಳಿಗೇಡಿತನದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ ? ಆಗಲೇ ಮನಸ್ಸು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿತು, “ದೈವ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಸಿತು. ಆ ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿ ಹೋಗುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರ ಬಂದೇ ಇರ್ತಾನೆ. ಚಿಗುಳಿತಿಂದ ಇವಳ ಕಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ “ಆರ್ಯ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥವನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡ್ತೇನೆ, ನನ್ನ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ನಿನಗೆ ಕೊಡ್ತೇನೆ, ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ನಿನಗೆ ವಾಸಲು. ಮಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಚಮಚದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅರ್ಥ ನಿನಗೆ ವಾಸಲು ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅರ್ಥ ನಿಂದು” ಎಂದು ಕಕವನ ಹಾಗೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿ ಆಗ ತನ್ನ ಉಂಗುಪ್ಪವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ “ಆರ್ಯಪುತ್ರ, ಅರ್ಥವನ್ನಾದರೂ ಕೊಡು ಕಾಲನ್ನಾದರೂ ಕೊಡು ಅದು ನನಗೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಕೈ ಈಕಡೆ ಚಾಚು, ಹಸ್ತ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಂತರ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕಾಲಾನುಕಾಲದಲ್ಲಿ ನುಂಗಿಬಿಡ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನದು ಅಂತ ಒಂದೇ ಪದಾರ್ಥ ಆಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವುದು. ಅದು ನಾನು” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, “ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ್ನ ಕೇಳಬೇಕು; ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

“ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನೇ, ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ :—ರಾಜ ಕುಮಾರನನ್ನು ಇಂತಹ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಕಳಿಸಿ” ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಮಗಳು ಈ ನೀನು ! ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಶಿ ! ತಿಲೋತ್ತಮೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ನೀವಾಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದೂ ರಾಜಕುಮಾರ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಸಾಯೋತನಕ ಲೊಟಗಂಟಾ ಇರ್ತಾರೆ ಎಂದೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಿಗಾರ್ ಅರ್ಧ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಉಂಡು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಈಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಆದರು ಅನ್ನೋ ಹೆಣ್ಣುಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಈಕೆ ಈ ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲವೋ ? ಸಮಾಜದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಇಸ್ಪೀಟ್ ಆಡ್ತಾ ಬೆಳಗಿನ ಜಾಮದತನಕ ಕೂತುಬಿಡ್ತಾಳೋ ! ಎನಿಸಿತು. ಹಾಗೆ ನಾನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ನೆನಪು ಕುಕ್ಕಿತು.

ಗೇಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಕಾರು ನಿಂತ ಶಬ್ದ ಆಯಿತು. ಎದುರು ಮನೆಯವರು ಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂದೂಕೊಂಡು ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಕುಳಿತೆ. ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಯಾರೋ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹಾಗಾಯ್ತು. ಎದ್ದು ಪರಾಂಡಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸೀನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮಾಕೆ, ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸೀನೂ ಹೆಂಡತಿ

“ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ವನಂಷ್ಯ ಕಣಯ್ಯ ! ಈವತ್ತು ಸುಜೆ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಲೂಟಕ್ಕೆ ಬಾ ಅಂತ ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದು ಕರೆದೆ. ಬಡವರ ಮನೆ, ಮರೆಯಬೇಡ, ಅಂತ ನಿನ್ನ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಹೋದೆ. ಶ್ರೀಮಂತ ನೀನು ದಿಟಾಪ್ಪಾ ! ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಒಲಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಆದಾಕ್ಷಣ ನೆಂಟರು ಕರೆದರು ಅಂತ ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತೇ ? ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನೋಡು. ಸಂಜೆಮುಂಜೆಯೇ ಬಂದೂ. ಇವಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ ಪಾರ್ಟಿ ಯನ್ನು ಅದ್ದೂರಿ ಮಾಡಿದಳು. ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂತಹವರು ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಬಹುದು ಅದರ ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೂ ನೆಂಟ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವನು ಬರದೇ ಇರೋದೇನಯ್ಯಾ” ಎಂದೂ ಸೀನು ದಬಾಯಿಸುಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ,

ನನಗೆ ಮರತೇ ಹೋಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೋಗ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಅದೂ ಸೀನು ಹೆಂಡತಿ ಕರಿದ ಆಂಬೊಡೆ ರುಚಿ ಕಂಡವ, ನಾನು ? ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೇ ?

“ನೀನಾರೂ ಜ್ಞಾಪಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತೇನೆ” ಎಂದೂ ನಮ್ಮಾಕೆ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. “ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಸಂಬಂಧ ; ನಾನು ಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಕೇ ? ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೀವು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು” ಎಂದಳು, ವಿದ್ಯಾವಂತೆ ಜಾಣ ಹೆಂಡತಿ.

“ ನಾನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಂದರೆ, ಬೇಡ ಅವನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಂದೇ ಬರ್ತಾನೆ, ಅಂತ ಇವರು ತಡೆದರು ” ಎಂದಳು, ಸೀನೂ ಹೆಂಡತಿ.

“ ಪ್ರಚಂಡ ನೆನಪು ನಿನಗೆ ಅಂತ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಿ ” ಎಂದ ಸೀನು. “ ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಒಂಭತ್ತುವರೆಗೆ, ಮರೆತು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಉಂಡಿರ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡೋಣ, ಅಂತ. ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಂ ಬರ್ತಾರೇನೋ ಅಂತ ” ಎಂದಳು ನಮ್ಮಾಕೆ.

ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿ ದ್ವನಿ, ಚಿಗುಳಿ ತಿಂದ ಕಂಠ, ಪೆಂಪು ಇಂಪು ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಾಕೆಯ ಗಂಟಲ ಭಾಗ್ಯವೇ !! ಎದುರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಹಾಗನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಟೆಲಿ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾಯೆ ತಲೆ ದೋರುತ್ತೆ ಎನಿಸಿತು.

“ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಬಂದಂ ಎಲಡಿಕೆಯನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಹೋಗು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೀನು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಹೊರಟುಹೋದ.

“ ಎಂತಹ ಹಾಳು ಮರವೋ ನಿಮ್ಮದು, ಅದೇನು ಉದ್ಯಮ ಮಾಡ್ತಿರೋ ಕೂತ ಕಡೆ ಕುರ್ಚಿ ಮರೆತುಬಿಡ್ತೀರಿ ! ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಆಂಬೊಡೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಸೀನು ಹೆಂಡತಿ ಕರೆದಿದ್ದ ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕುಡಿಯೋರಂತೆ ” ಎಂದಳು, ನಮ್ಮಾಕೆ ಆಂಬೊಡೆ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು, ಮಜ್ಜಿಗೆ ತರುಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು.

“ ಆರ್ಯೆ ! ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ, ಪೀಠದಲ್ಲಿ, ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ನಿನ್ನದು ಆದರೆ ಆಂಬೊಡೆಯೆಲ್ಲಾ ನನ್ನದೇ ” ಎಂದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿದೆ.

- ಕುನಾರ್

ಹಿಡಂಬೆಯು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯು ಆಗುತ್ತೆಂದೂ ಸಿಡಿಲು ಗುಡುಗು ಘೋರವಾಗಿರುತ್ತೆಂದೂ ಪಂಚಾಂಗ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳೂ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದರಂತೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳಿಗೆ ಶೀತ ಬಡಿಯಬಹುದು ಅಂತ ಹಿಡಂಬಾಸುರ ಪ್ರಾಗ್ಜ್ಞಾತಿಷ್ಠಪುರದ ಸೋದರಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹಿಡಂಬೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನಂತೆ. ಸೋದರಮಾವನಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನಂತೆ.

ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಸೋದರ ಮಾವನ ಕಡೆಯ ಸುದ್ದಿಗಾರ ಹಿಡಂಬಾಸುರನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದನಂತೆ. ಸೋದರಮಾವ ಕೊಟ್ಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನಂತೆ. “ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಡಂಬೆಯು ಅಳು ಹಟವನ್ನು ತಡೆಯುಕ್ಕಾಗಲ್ಲ ಸಿಡಿಲು ಗುಡುಗುಗಳೆ ಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿ. ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿಕೋ ” ಅಂತ.

ಕೆ. ವಿ. ನಾ.

ಲಾಯಂ— ಪೆರ್ಚುಗೆ ಕಲಹಂ ಜನರೊಳ್

ಪೆರ್ಚುಗೆ ಕಂಲಜಾತಿಪೆರ್ಚು ಮಾತಿನಹಫಾವಂಂ

ಪೆರ್ಚುಗೆ ಹಗೆತನಮೆತ್ತಂ

ಪೆರ್ಚಿನ ಪೊನ್ನೀವೆನೆಂದು ಕರಗಳವಂಗಿದಂ.

ಅಧಿಕಾರಿ—ಬನ್ನಂಬಾರದೆ ಜಗದೊಳ್

ಮಾನ್ಯಂನಾನಾಗಲಾರೆ ರಾಜನಬಳಿಯೊಳ್

ಮನ್ನಣೆಯಾಗಲ್ ಕೊಡಂಪೆನಂ

ಪೊನ್ನಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳನೆಂದು ಕರಗಳವಂಗಿದಂ.

ವರ್ತಕ—ಹಿಂದಿನಧಾನ್ಯಂನಿಂತುದಂ

ಇಂದಿಗೆ ಮಳೆಯಾಗದಂತೆ ಕರಣಿಸಂ ದೇವಾ

ಬಂಧುರದನ್ನ ವ ತೋರುವೆ

ವಂದಿಪೆ ಸರ್ವೇಶನೆಂದು ಕರಗಳ ವಂಗಿದಂ.

ವೇಶ್ಯ—ಸತಿಯರ್ ಸಾಯಲಿ ಸತತಂ

ಪತಿಗಳ್ ಮತಿಹೀನರಾಗಿ ಸೇರಲಿ ನಮಂ

ಕ್ಷಿತಿಯೋಳ್ ಕಾವಂ ಪೆರ್ಚುಗೆ

ಶತರೂಪ್ಯವಂ ನೀವೆನೆಂದು ಕರಗಳವಂಗಿದಳ್.

ವೈದ್ಯ—ಘನತರರೋಗಂ ಪುಟ್ಟಲಿ

ಧನಿಕರ್ ನೆರಜಾಡ್ಯದಿಂದೆ ಕೊರಗಲಿ ಸತತಂ

ಧನಮಂ ಸೇರಲಿ ಪೆರ್ಚಿಂ

ಮನದೊಲವಿಂ ಮಣವೆನೆಂದು ಕರಗಳವಂಗಿದಂ.

ಗೌಡ—ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಮೆಲ್ಲುವೆನಾರ

ತಪ್ಪೇಂ ನೆರೆಜೀರ್ಣ ಮಲಿನವಸ್ತ್ರವಂ ನುಡುವೇಂ

ಮಂಪ್ಪಿನೊಳಾದೊಡಂ ದುಡಿವೇಂ

ತಪ್ಪದೆ ಮಳೆಯಾಗಲೆಂದು ಕರಗಳ ಮಂಗಿದಂ.

ಚಿನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟ ಜಂಭದ ಕೋಳಿ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜಂಭದ ಕೋಳಿ ಇದ್ದನಂತೆ ಕಂಡವರ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಥಿಖುವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಅವನ ತೀವ್ರ ಹಂಬಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಟಿರದೆ ಇದ್ದರೂ, ಮೀಸೆಗೆ ಮೂರಗಳು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಚಾಪೆ ಮೇಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದರೂ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವಾಗ ರೇಷ್ಮೆಜುಬ್ಬ ಮೆರೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರೂಪಾಯಿ ಇರದೆ ಇದ್ದರೂ, ಒಳಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಚೆಕ್‌ಬುಕ್ ಹೊರಗೆ ಇಣಕಿಣಕಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಜಾಯಮಾನದ ಜಂಭದ ಕೋಳಿಗೆ ಬಾಯಿಬೀಗ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವನು ಕೊಚ್ಚಿದ್ದೇ ಕೊಚ್ಚಿದ್ದು. ಬೊಗಳೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು !

ಜರತಾರಿ ರುಮಾಲಾ, ಭಾರಿ ಮೀಸೆ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಕಡುಕು, ರೇಷ್ಮೆಯ ಉದ್ದಾನೆ ಅಂಗಿ, ಸರಿಗೆಅಂಚಿನ ಕಚ್ಚೆಪಂಚೆ, ಲಕ್ಷಣವಾದ ರಬ್ಬರ್‌ಅಟ್ಟಿಯ ಚಪ್ಪಲಿ ೩೫-೪೦ರ ಪ್ರಾಯದ ಜಂಭದಕೋಳಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣು ಸೆಳೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಜಮೀನು ಒಂದಿಷ್ಟುತ್ತು ಎಕರೆಯಷ್ಟಿತ್ತು. ಇರುಕ್ಕಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹಳೆಕಾಲದ ದೊಡ್ಡಮನೆಯಿತ್ತು ಜಮೀನಿನಿಂದ ಬಂದ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವನ ಜಾಯಮಾನ, ಮೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರಂಕಾಸು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ವಿನಹಾ, ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮನೆಖರ್ಚಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಾಲವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಊರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಲಿ, ಪಕ್ಷವಾಗಲಿ, ಯಾವ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಲಿ ಕರ್ಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಆಗಲಿ, ಚಂದಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಮೊದಲೂ ಜಂಭದಕೋಳಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂಖಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಬಾಯಿತುಂಬಾ ಮಾಡಿದಾಗ. ಹಸನ್ನುಖನಾಗಿ ಎರಡಂಕಿಯದೋ ಮೂರಂಕಿಯದೋ ಚಂದಾ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆಶ್ರಯದಾತನಾಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಹೀಗೆ ಚಿನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಂಭದಕೋಳಿ ಯನ್ನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಪುಢಾರಿಗಳು ಸಭೆ ಸೇರಿದರು.

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿಯೂ ಜಂಭದಕೋಳಿಯವರ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದರ ಬದಲೂ, ಅವರನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ

ಮಾಡೋಣ. ಆಗ ಚಿನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗೆಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಚಿನ್ನದಗಣೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅದೇ ರೀತಿ ಒಮ್ಮತವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಪುಢಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಂಬದ ಕೋಳಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಯನ್ನು ವಂದಿಟ್ಟರು. “ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿ, ನಮ್ಮದೇಶವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು ನಯವಿನಯವಾಗಿ, ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ಹೊಗಳಿನ ಹೊನ್ನಶೂಲಕ್ಕೆ ತಲೆಕೊಡದವರಾರು ? ಜಂಬದ ಕೋಳಿಯೇನೂ ಭಕ್ತಿಭಾಂಡಾರಿಯಲ್ಲವಲ್ಲ ! “ ಆಗಲಿ ” ಎಂದ.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಸುದ್ದಿ ಮೊಳಗಿತು. ಜಂಬದ ಕೋಳಿಯ ಚಿತ್ರ ಮೊದಲ ಪುಟದಲ್ಲೇ ಮೆರೆಯಿತು.

ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ತಲೆಗೆ ಗರಿ ಗರಿಟೋಪಿ. ಗರಮಾಗರಂ ವಿಸಾಸೆ ಹತ್ತುಕಡುಕುತೆಗೆದ ತೂತುಬಿದ್ದ ಕಿವಿಗಳು, ಖದ್ದರ್ ರೇಷ್ಮೆಯ ಜುಬ್ಬ ; ದಟ್ಟ ಪಂಚೆ, ಚುಣಾವಣಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಯಂಧವಾಗಬಹುದಾದ ಚಪ್ಪಲಿಗಳು. ಜಂಭದ ಕೋಳಿ ಹುಂಜನಂತೆ ಮೆರೆದ.

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಬಳಿಹುಳು ಮೆಟಮಾರ್ಫೋಸ್ ಆಗಿ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಜಂಭದ ಕೋಳಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ತಿಸ್ವರಲಾಗ ಹಾಕಿದಂತೆ, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಯಂತಿದ್ದವು, ಕಂಬಳಿಹುಳುವಿನಂತೆ ಹರಿದಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಆಳರಸರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಂತು ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ವೈಧವ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಹೊತ್ತುಬಂತು. ಆಳರಸರು ಇದ್ದು ಬದ್ದದನ್ನು ಲೂಟಿ ಹೊಡೆದು ದೇಶಾಂತರ ಓಡಿ ಹೋದರು. ಜಂಭದ ಕೋಳಿಯ ಪಕ್ಷವು, ಖಾಲಿಬೊಕ್ಕಸದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಸಾಲಮಾಡಿ ಸಂಸಾರ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಂಭದಕೋಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡಸುಕ್ಕೆ ಬರುಲ್ಲವೇ ? ಚಿನ್ನದ ಮಂಲಾಮಂಕೊಟ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನ ಅಂತ ದಬಾಯಿಸುಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದೆ ? ಬೊಕ್ಕಸ ತುಂಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತ್ರಾಸಾದರೂ ತನ್ನ ಬೊಕ್ಕಸ ಭದ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವೇ ? ದೇವರು ಕೈಮರದಂತೆ ದಾರಿತೋರಿಸಿದ. ನನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಾನು ನಡೆದು, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬಾಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮನಗಂಡ.

ಜಂಭದ ಕೋಳಿ ರಣಹದ್ದಾದ. ರಣಹದ್ದು ಹೆಣವನ್ನು ತಿಂದಂ ಮಂಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಪುಢಾರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತುಟಿಗೆತುಟಿ ಸವರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

*

*

*

*

“ ಅಯ್ಯೋ ! ಚೆನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಡುವ ಕೋಳಿ ಕತೆಯನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೆವು, ಆದರೆ ಈ ಜಂಭದ ಕೋಳಿ ಹಂಜನಾಗಿ ಬಿಡ್ತಲ್ಲ ! ತಾನು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು; ಕಂಡವರ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ! ನಾಯಕ ಅಂತ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದರೆ, ಪಟ್ಟಾಯಕ ಆಗಿ ಕುಚ್ಚು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ !

ಎಂದು ಜಂಭದ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಹಳಿದು ಬೈಯುತ್ತಾ ಪುಢಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಲಬೋ ಲಬೋ ಮಾಡಿದರಂತೆ.

* * * *

ಎಂದು ನವ್ಯ ಅಡಂಗಾಲಜ್ಜಿ ಚೆನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವ ಕೋಳಿಯ ನವ್ಯ ಕತೆಯನ್ನು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳಂತೆ.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಗಂಜಿ ಕುಡಿಯುಕ್ಕೇಂತ ರಾಯರು ಆ ಕಡೆ ಹೋದರು
ಬಂದ್ಬಿಡೋರು ಬೇಗ, ನೀವು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ.

ವೆಂಕಿ ಮತ್ತು ವಂಕಿ

NGO ಸಂಜೀವ ಹಸುವಿನಷ್ಟು ಸಾಧು ;

ಬೆಂಕಿಯ ಹಾಗೆ ಹೆಂಡತಿ ವೆಂಕಿ

“ ಹಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜುಟ್ಟಿಗೆ
ಬೇಕಿದ್ದರೆ ತೊಟ್ಟುಕೋ ವಂಕಿ. ”

ಹಾಗಂದ ಸಂಜೀವ, ಎನ್ನೀವೊ,

ಎಲಬಿನ ಮೂರತಿ ಗಂಡ.

ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ ವೆಂಕಿ, ಕೋಪದ ಪಿಂಡ !

ವರಂಪಗಳುರುಳಿದುವು ; ಹೊರಳಿದುವು ;

ಬಂದುವು ; ಹೋದುವು.

ಎನ್ನೀವೊ ಸಂಜೀವ ಇನ್ನೂ ಜೀವವಿದ್ದ ;

ಎಂಟನೆ ಮಗುವಿಗೆ ಹೆಸರು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ !

ಹೆರಿಗೆ ಮನೆಯಲಿ ಗಂಡನಿಗಿಂದಳು ವೆಂಕಿ ;

ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆ ವಂಕಿ.

ತಂಪಾಗತೊಡಗಿತ್ತು ಬೆಂಕಿ !

—ಕಿರಣ ಗುಲ್ಲೂರು

ಮಂಪು ಬಂದಂತಲ್ಲ ನೆರೆಗೂದಲು ಕಂಡರೆ

ಮಂಪು ಬಂದಂತಲ್ಲ ಹಣೆಗೆರೆಗಳೆದ್ದರೆ

ಮೈ ಸಾಕು ಎಂದಾಗ ಮನ ಮಾಡುವವನಿಗೆ

ಮಂಪು ಅಡರುತ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆ ?

ದೊಂಗಣ್ಣ ಬಾಬುಗಳ ದೈರಿ

ಮುಳ್ಳೂರಿನ ಎಲಿಜಬೆತ್ ಬ್ಯಾಚಲರ್ ಸಲ್ವತ್ತೂ ವರ್ಷದ ಮದ್ವಾರಾಯ ಯಾಮಿಕ ರಾಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಾಗ, ರಾಣೆಯ ಮುಂದೆ ಸೆಂಟ್ರಿ ನಿಂತು ಬೀಡಿ ಸೇದು ತ್ತಿದ್ದ ಪೋಲೀಸ್ ಪ್ಯಾಡೆ ಮುನಿಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಲಾಂ ಹಾಕಿದ.

“ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇದ್ದಾರೇನಯ್ಯಾ ..?” ಅಂತ ಮದ್ವಾರಾಯ ಮುನಿಯ ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ ಅವ್ರೆ, ಭಾಳಾ ಗರಂ ಆಗವ್ರೆ ..” ಅಂತ ಮುನ್ನೂಚನೆಯಿತ್ತು ಮುನಿಯ ತನ್ನ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾದ.

ಮದ್ವಾರಾಯ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಳ ಕೊಠಡಿಗೆ ನಡೆದ. ಕ್ರೈಂ ಬ್ರಾಂಚ್ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ದೊಂಗಣ್ಣ ಬಾಬುಗಳು ಲಾಟೀನನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದರು. ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಜಿನಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಕಾಗದದ ದಸ್ತು ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಬಾಬುಗಳು ಆ ಕತ್ತಲು-ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು ಏನನ್ನೋ ಗೀಚುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮದ್ವಾರಾಯ ಒಂದು ಬಾರಿ ಕಿಮ್ಮಿ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಸ್ತಮಾ ಕೆಮ್ಮಲು ಮರುಕಳಿಸಿ, ಅವನು ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಕೆಮ್ಮಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ದೊಂಗಣ್ಣ ಬಾಬುಗಳ ಸಮಾಧಿಗೆ ಭಂಗ ಬಂದಂತಾಗಿ ಅವರೂ ತಮ್ಮ ಕತ್ತನ್ನು ಅವನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದರು. ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಮರುಕವಾಯಿತು ಕೋಪ ಮಾಯವಾಯಿತು.

“ ಮದ್ವಾರಾವೇನ್ರಿ...ಬರಿ...ಕುಂತೊಂಡು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೀ...” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎದುರಿಗಿನ ಕುರ್ಚಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಮದ್ವಾರಾಯ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಒಂದು “ ಅಸ್ತಮಾ ಶಾಂತಿ ” ಬಿಡಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದಮೇಲೆಯೇ ಅವನ ಕೆಮ್ಮು ಒಂದರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನು ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

“ ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಟೀನು ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ. ಶರಾವತಿ ಪವರೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾದ್ಮೇಲೆ ನೀವು ವಿದ್ಯುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿದ ಹಾಗೇ ಕಾಣೆ ..” ಎಂದು ಮದ್ವಾರಾಯ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ.

“ ಏನ್ಮಾಡಾನಾ ಮದ್ದೂರಾವ್. ಈ ಬ್ಲಾಕ್ ಔಟ್ ರೂಲೀಸ್ ಬಂದ್ವೇಕೆ. ಮೂವತ್ತು ಕ್ಯಾಂಡ್ಲು ಬಲ್ಲಿಗೆ ಟೋಪಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ. ಅದ್ನ್ ಒಂದು ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಪ್ರಕಾಶ ಬೀಳೋ ಅಂಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕಿಂತ ಇಂಗೆ ಲಾಟೀನು ಆಜ್ಕೊಂದ್ರೇನೆ ವಾಸಿ ಅಂತ ಅನ್ಕಂಡು ಇಂಗೆ ಮಾಡಿವ್ವಿ. ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ಅಳ್ಳೀ ಪೋಲೀಸ್ ಟೇಸನ್‌ನಾಗೆ ಲಾಂದ್ರದ ದೀಪದಲ್ಲೇ ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗೋಗೈತೆ ಅಂತಿಟೊಳ್ಳಿ ”

“ ಅದ್ನರಿ ಈ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತಾವೇನೋ ರಾಯಸ ಬರಿತಾ ಕೂತಿದ್ವೀರಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಏನಾದ್ರೂ ಕವಿತೆ, ಕಾದಂಬರಿ ಬರಿಯೋ ಆಭ್ಯಾಸ ಉಂಟೋ ? ”

“ ಆಯ್ ಪೋಲೀಸ್‌ನೋರು ಯಾವ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದಾರು. ನಿಮಗೆಲ್ಲೋ ಉಚ್ಚು ಅಷ್ಟೆ. ಟೇಪನ್ ಡೈರಿ ಐತಲ್ಲಾ ಅದ್ನ್ ಬರಿತಾ ಕುಂತಿದ್ದೆ. ”

“ ಸ್ಟೇಪನ್ ಡೈರಿ ಬರಿಯೋಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಗದವೇ . ? ”

“ ರಪ್ಪಾಗಿ ಮುಂಚೆ ಬರ್ಕೊಂಡಿ, ಆಮೇಕೆ ನೀಟಾಗಿ ಡೈರಿನಾಗೇ ಬರ್ಕೋದು ನನ್ನ ಪದ್ಧತಿ. ”

“ ಇಷ್ಟೊಂದು ಬರೆದಿದ್ವೀರಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತೆ ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಈಗ ಕಾಪಿ ಮಾಡ್ಬೇಕಲ್ಲಾ ಡೈರೀ ಸಲ್ಲಿ. ”

“ ಏನ್ಮಾಡಾನಾ ಮದ್ದೂರಾವ್. ನಮ್ಮ ಅಣೇಬರ. ಡೈರಿ ಬರಿಯೋದು ಅಂದ್ರೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಾಗೆ ಅನ್ಕಂಡ್ರ. ಎಂಥ ಕಳ್ಳ ಖರೀದಿಮನ್ನಾದ್ರೂ ಸಲೀಸಾಗಿ ಇಡೀಬೋದು. ಆದ್ರೆ ಡೈರಿ ಬರಿಯೋದು ಐತಲ್ಲಾ ಯಾವ ಶತ್ರುಗೂ ಬೇಡ ”

“ ಅದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಅಂಥ ಕಷ್ಟ. ಧಫೇದಾರ್ಕುಗೋಳೇ ಕೆಲವು ಸಲ ಬರೆದು ಹಾಕ್ಬಿಡ್ತಾರಲ್ಲಾ... ”

“ ಆಕ್ಬಿಡ್ತಾರೆ ಅವರ ಇಂಡೆ ಕೂಳ್ಳ. ಅಂಗಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನವಲೂರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆ ಕ್ತರಿಗೆ ಎತ್ತಂಗಡಿ ಆಗೋಗ್ಬಿಡ್ತು. ”

“ ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಹೇಳ್ತೀರೋದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಾ... ? ”

“ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎಂಥಾದ್ರಿ ಇದರಾಗಿ, ನವಲೂರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಟ್ರ ಗುಜ್ಜಯ್ಯ ನೋರ ಎಸು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ ... ? ”

“ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ... ”

“ ಗುಜ್ಜಯ್ಯನೋರು ಧಫೇದಾರ, ಕನಿಷ್ಠೆಬಿಲ್ಲೆಗೋಳ್ಳ ಬಲೇ ನಂಬಿ ಬುಡೋರು... ”

“ ಮತ್ತೆ ಅವರುಗಳನ್ನ ನಂಬಬಾರದೆ... ? ” ಮದ್ದೂರಾಯ ಮಧ್ಯೆ ಮೂಗು ಹಾಯಿಸಿದ.

“ನಂಬಬೇಕು ಆದ್ರೆ ಇಪರೀತ ನಂಬಬ್ಯಾಡ್ತು. ಗುಜ್ಜಯ ಆಲಿನಂತ ಮುನ್ನ. ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಾನು ಧಪೇದಾರನ ತಲೇಮ್ಯಾಲೆ ಆಕಿ ಮನೇನುಗೇ ಕುಂತಿರ್ದಿ. ಧಪೇದಾರ ತಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ರುಜು ಆಕ್ಪುತ್ರೆ ಅವನ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಚಾಕ್ರಿ ಮುಗಿದಂಗಿ ಅಂತ ತಿಳ್ಯಂಡಿದ್ದೆ.

ಇಂಗೇ ನಡೀತಿತ್ತು. ಆದ್ರೆ ಅವನ ಗಾಚಾರ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿ ನವಲೂರ್ದೆ ಡಿವಿಜನ್ನಿನ ಡಿ ಎಸ್ ಪಿ. ಆಗಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನೋರು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಆಗಿ ಬಂದ್ರು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಸುದ್ದೆ ತರಲೇ ಮುನ್ನ. ಸುಮ್ಮೆ ಎಂಗೋ ಅಂಗಿ ಡೂಟಿ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡೋಗೋನಲ್ಲ.”

“ಸರಿಯೇ ಪೋಲೀಸು ಆಫೀಸರ್ ಆದ್ಮೇಲೆ ಸ್ಟಿಕ್ ಆಗಿರಬೇಕು ..”

“ಊ ಆಮೇಕೆ ಕೇಳಿ. ಧಪೇದಾರ ನಾರ್ಲಪ್ಪ ಬಂದಿನ ಡೈರಿನಾಗೇ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಬರೆದವ್ವೆ. ಮೂರನೇ ದಿನವೇ ಚಕ್ಕಿಂಗ್ಗೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟವ್ವೆ. ಬಂದೂ ಡೈರಿನ ನೋಡಿ ಬಲೇ ರಂಗಾಗ್ಬುಟ್ಟವ್ವೆ. ಗುಜ್ಜಯ್ಯನ ಕರೆಸಿ. ಒಂದೇ ಸಮ ಎರಗ್ಬುಟ್ಟ. ಸುಳ್ಳುಪಳ್ಳು ಯಾಕ್ರೀ ಡೈರಿನಾಗೆ ಬರೀತೀರಿ. ಇದೇನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡೈರಿ ಅನ್ಯಂಡ್ರ. ಇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಉಡುಗನ ಪಾರದ ಪುಸ್ತಕ ಅನ್ಯಂಡ್ರ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರ್ ಮಾಡಿವ್ವಿ ಅಂತ ಒದರಿ ಒಂಟೇ ಓದ

“ಅಂದ್ರೆ ಧಪೇದಾರ ಬರ್ಲದ್ದು ಸುಳ್ಳು ಅಂತ ಹೇಗೆ ಡಿ. ಎಸ್ ಪಿ. ಗಳಿಗೆ ತಿಳಿತು. ” ಮದ್ದೂರಾಯ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಡೈರಿನಾಗೆ ರಾತ್ರಿ ಅತ್ತು ಘಂಟೇಲಿ ನವಲೂರಿನ ಮೂರನೇ ಕ್ರಾಸ್‌ನಾಗೇ ರೌಂಡ್ ಒಡಿದಿದ್ದ ಸುಳ್ಳನ್ನೂ ಬರೆದವ್ವೆ ಧಪೇದಾರ. ಡಿ. ಎಸ್ ಪಿ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಮನೇನು ಅದೇ ಲೇನಿನಲ್ಲೇ ಐತೆ ಅಂತಿಟ್ಟೊಳ್ಳಿ. ರಾತ್ರಿ ಅತ್ತು ಘಂಟೇನಾಗೆ ಅವನು ಅದೇ ಬೀದಿನಾಗೆ. ಅವನ ಸೀಳುನಾಯಿಗಾಗಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಆಕಿಸ್ತಿದ್ದಂತೆ. ”

“ಛೆ . ಛೆ ಹಿಂಗೂ ಉಂಟೆ...?” ಮದ್ದೂರಾಯ ಮಹಾ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆದ ಹಾಗೆ ಲೊಚಗುಟ್ಟಿದ.

ಉಂಟೂ ಅನ್ನೀನಲ್ಲಾ. ಮಂತೆ ನಾನೇನು ಕಥೆ ಎಳ್ಳಿವ್ವ ?” ಎಂದೂ ಹೇಳಿ ಬಾಬುಗಳು ಒಂದು ಬೀಡಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಲು ಕಡ್ಡಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಾಗಿ ಜೇಬನ್ನು ತಡಕಾಡಿದರು.

“ಅಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ದೊವ್ರು ಕೇಡಿಗಳ್ಳ ಹಿಡಿಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳ ತರಹೇ ಕಡತಾ ಬರೀತ ಕುತ್ಯೋಬೇಕೋ ಹೇಳಿ?”

“ಕೇಡಿಗಳ್ಳ ಇಡಿಯೋದೇನು ಎಲ್ಲಾ ಇಡೀಬೋದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಡೈರಿ ಬರೆಯೋದು ಐತಲ್ಲಾ ಆದು ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟು. ನಾನು ಹೇಳ್ತೀನಲ್ಲಾ ನನ್ನಂಗಿ ಡೈರಿ ಬರೋಕೇ ಎದೆ ಯಾವ ಇನ್ಸ್ಪೆಟರಿಗೈತೆ ತೋರಿಮಂತೆ...”

“ ಬಿಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅದಕ್ಕೇಂತಾ ಎದೆಬೇಕು ? ” ಎಂದು ಮದ್ದೂರಾಯ ಮೂಗು ಮುರಿದಂತೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ನಿಮ್ಮೇನಿ ತಿಳಿತ್ತೆ. ಬರೀ ಇನ್‌ಪರ್‌ಮೆಂಟಾಗಿವಿ ಆಪ್ತೆಯೇ. ಆದ್ರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಕಸಬ್ಬಾಗೆ ಯಿರೋ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ವಾಯೋಳಿ. ಈ ಡೈರಿ ಬರಿಯೋದ್ರಿಂದಾನೆ ನಂಗೆ ಡಬ್ಬಲ್ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟು ಸಿಕ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಗ್ಬೋದು. ”

“ ಆಗ್ಲೆ ಉಂಟೆ ಮತ್ತೆ ? ”

“ ನೋಡಿ, ನಾನು ಬ್ಯಾಡದೂರಾಗೆ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೇಟ್ರಾಗಿದ್ದಾಗಿನ ಮಾತು ಹೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳಿ : ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಬಾಬುಗಳು ತಮ್ಮ ಪೊಲೀಸು ಪಾಪಾಸನ್ನು ಕಳಚಿ, ನಡುವೆಗೆ ಬಿಗಿದಿದ್ದ ಬೆಲ್ವನ್ನು ಸಡಲಿಸಿ, ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಡಕ್ಕಮಟ್ಟ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೆಂಟ್ ಮದ್ದೂರಾಯ ಕಿವಿತೆರೆದು ಕುಳಿತ.

‘ ಬ್ಯಾಡದೂರಾಗೆ ಏತೋ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೇಟ್ರ ಆಗೋದ್ರೂ. ಯಾರೂ ಒಂದು ಶಾಭಾಸ್‌ಗಿರಿ ಬಂದಿರ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ನಾನು ಛಾರ್ಜ್ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟು ಗಿಟ್ಟೋಯ್ತು ..”

“ ನೀವು ಕೊಲೆಪಾತಕರ್ರ, ಕಳ್ಳರನ್ನ ಹಿಡಿದಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ....” ಎಂದು ಮದ್ದೂರಾಯ ಮಧ್ಯೆನುಡಿದ.

ನಾನ್ಯಾಕೆ ಕೊಲೆಪಾತಕರ್ರ ಇಡೀಲಿ. ಅಂಗೆ ಇಡಿತಾಕುಂತ್ಯಂಡ್ರೆ ಡೈರಿ ಬರೋ ರ್ಯಾರಂ ? ” ಬಾಬುಗಳು ಡೈರಿ ಬರೆಯುವುದೇ ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗವೋ ಎಂಬಂತೆ ಪಲುಕಿದರು,

ಮತ್ತೆ ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟು ಸಿಕ್ತು ? ” ಮದ್ದೂರಾಯ ಕುತೂಹಲ ದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ ಡೈರಿ ಬರ್ದದ್ದಕ್ಕೆ. .”

ಅವುಗಳು ಯಾರೂ ಬರೀತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೇಕ್ಟರ್‌ಗಳು...? ”

ಬರೀತಿದ್ರೂ. ಆದ್ರೆ ಅದ್ಲೆ ಬರಿಯೋ ವಿಧಾನ ಐತಲ್ಲಾ ಅದು ಅವಕ್ಕೆ ತಿಳಿ ದಿರ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಒಂದು ಕಲೆಕಣ್ಣೇ ”

“ ಬಿಡೀ ಸ್ವಾಮಿ ಅದೆಂತ ಕಲೆ. ಆಯಾಯದಿನದ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಾನ ಬರೆಯೋದು ಒಂದು ಕಲೆಯೇ ? ” ಮದ್ದೂರಾಯ ತನ್ನ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಹಳದಿಯ ನಗೆಯನ್ನು ನಕ್ಕುನುಡಿದ.

“ನಿಮಗೆ ದ್ವಾಸೆ ಆಕೋಕೆ ಬತ್ತದೇನ್ರಿ...? ” ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಸಂಭಂದ ವಿಲ್ಲದಂತೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಗೆದರು ಬಾಬುಗಳು. ಮದ್ದೂರಾಯ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅಡಿಯಾಳ ತಿಳಿಯದೆ ತಲೆಕೆರೆದುಕೊಂಡ.

ಓಗ್ಗಿ ಇಲ್ಲಿಕೇಳಿ. ದ್ವಾಸೆ ಆಕೋವಾಗ ಅದ್ನ ಮಂಗುಚೋ ಕೈನಿಂದ ಇಂಗ ಅಂಗ ತಿರುಗಿಸ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲೊ. ? ”

“ ಹೌದು ತಿರುಗಿಸ್ತೆ ಉಂಟೆ. ಒಂದೇಕಡೆ ಬಿಟ್ಟೆ, ಅದು ಸೀದು ಕುಲಗೆಟ್ಟು ಹೋಗೋಲ್ವೆ ? ”

ಅದೇ ಪಾಯಿಂಟ್ ನಿಮ್ಮಾವು ಏಳ್ತಿದಿದ್ದು ನೋಡಿ, ದ್ವಾಸೇನ ಎಂಗ ತಿರುಗ ಮರಗ ಮಾಡ್ತಾರೋ ಅಂಗ ಡೈರೀನೂ ತಿರುಗ್ಗಿ ಮುರುಗ್ಗಿ ಬರೀಬೇಕು. ಅದು ಬುಟ್ಟು ಒಂದೇತರ ಬರದ್ರೆ ಅದ್ನ ಓದೋವನ್ನೂ ಬ್ಯಾಸರ ಬತ್ತದೆ. ಬರ್ದೂವನ್ನೂ ಬೇಜಾರಾಲ್ತದೆ. ”

“ ತಿರುಗಾ ಮುರುಗಾ ಅಂದ್ರೆ ನನಗೆ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ ತಾವು ಆ ಪಾಯಿಂಟನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷದೀಕರಿಸಬೇಕು. ” ಮದ್ದೂರಾಯ ಯಾವದೋ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಿದವನಂತೆ ನುಡಿದ

“ ನೋಡಿ ಪೋಲಿಸು ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟಾರೋವ್ನು ಊರಾಿಗೆ ರೌಂಡು ಆಕ್ತಿ ರೈ-ಕು ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ನಿಗಾಮಡ್ಗಿರಬೇಕು. ಇಂತಿತಾ ತಾವು ಇಂತಿಂಥಾದ್ದು ಆಯ್ತು ಅಂತ ಡೈರೀನಾಗಿ ಬರೀಬ್ಯಾಕು. ಆದ್ರೆ ಬ್ಯಾಡದೂರಾಿಗೆ ಯಾವ ವಿಸೇಸಾನು ನಡೀತಲೇ ಇರ್ನಿಲ್ಲ. ಅರೆದ್ಮೇಕೆ, ಇನೀಸ್ಪೆಕ್ಟುಗೋಳು ಏನು ಬರೆದಾರು ಯೋಳಿ ..”

“ ಅದ್ನರಿಯೇ. ಇನ್ನೇನು ಬರೀತಾರೆ ಪಾಪ ಇಂತಿತಾ ಬೀದಿನಾಗೇ ರೌಂಡಾ ಹಾಕ್ತೆ ಅಂತ ಬರೀತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ... ”

“ ರೈಟ್. ಇಂಗೇ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಡೈರಿನಾಗಿ ದಿನವಯಿ ಬರೀತಾ ಇದ್ರೆ ನೋಡ್ಕೊನ್ನೆ ಈ ಬ್ಯಾಡದೂರೈ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ರಜರೂರತ್ತೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋಕಿಲ್ವ .”

“ ಕರಕ್ಕು...ಒಪ್ಪೆ.. ಆದ್ರೆ ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡೋಕಾಗುತ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ”

“ ಐತೆ ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮದ್ ಈ ದೊಂಗಣ್ಣ ನ ತಾವು...” ಎಂದೂ ಹೇಳಿ ಜಂಬದ ಕೋಳಿಯಂತೆ, ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಸೇಟಿಸಿ ಕುಳಿತರು ಬಾಬುಗಳು

“ ಅಂದ್ರೆ ನೀವೇನ್ಮಾಡ್ತಿದ್ರಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟು ಸಿಗ್ತು ತಿಳೀಲಿಲ್ವ ಲ್ಲಾಂದ್ರೆ...”

ಅದೇ ಪಯಿಂಟ್ ಗೆ ಬತ್ತೀವ್ವಿ. ದಿನಾ ಈ ಪ್ಯಾಟೆನಾಗಿ ರೌಂಡ್ ಆಕ್ತಿ, ಆ ಗಲ್ಲಿನಾಗಿ ಸುತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಬರ್ದೂಕೆ ಬದ್ಲು ಆಪ್ಯಾಟೇಲಿರೊಂಡ್ ಆಕ್ತಿದ್ದಾಗ

ಒಬ್ಬ ಇಸಂ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಓಡಿಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಅವನ ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ, ತನಿಖೆ ನಡಸಿದಾಗ ಅವ ಸಾಚಾ ವಂಸ್ಸ ಅಂತ ತಿಳ್ಳು ಅವನ್ನ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟೋ ಅಂತ ಇಂಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಲ್ಟಾಸೀದಾ ಮಾಡಿ ಬರೀಬೇಕು. ಇಂತಾ ಒಂದು ಗಫಾಗೊಳ್ಳ ಬುಟ್ಟೆ ನೊಡ್ಡ್ಡ್ ಇವ್ವು ಸರ್ಕಾರದ ಚಾಕ್ರಿ ಸೆಂದಾಕಿ ಮಾಡವ್ವೆ ಆಂದೋಳ್ಳಿಲ್ಲವು ..

ಒಳ್ಳೇ ಚೆಂದಾಕಿದೆ ನಿಮ್ಮಮಾತು . ”

“ ಇಂಗೆ ಮಾಡಿದಕ್ಕೆ ಡಿ .ಐ.ಜಿ ಸಾಯಂಬ್ರ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟನ್ ಪುಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ನಾನುಬರ್ದೆ ಡೈರಿ ನೋಡ್ಬಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟಿಗೆ ರೆಕಮಂಡ್ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು. ‘ ಸುಳ್ಳು ಬರದ್ರೂ ಸತ್ಯದ ತಲೇಮಾಕ ಒಡದಂಗೆ ಬರಿದಿವ್ರಿ ’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ಆವ್ರು ಅಳೇ ಉಲಿ ಈ ಕಸುಬ್ಬಾಗೆ ಧಪೇದಾರಿಯಿಂದ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದವ್ರ ಅಂತಿಟ್ಟೋಳ್ಳಿ ”

ಅದಕ್ಕೋ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಡೈರಿಬರೆಯೋಕೆ ಕೂತಿದೀರಿ . ?

“ ಊ. ನಾಳೆನಾಡಿದ್ರಾಗೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟನ್ ಐತೆ. ಎಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳಿಂದ ನಾನು ಒಂದಕ್ಕರಾನು ಬರೀನಿಲ್ಲ, ಅದ್ಕೆಕುಂತಿವ್ವಿ. ತಲೆಬ್ಯಾರೆ ಕಾದು ಓಗೈತೆ. ಅಂದ್ವಂಗೆ ತಲೆಕಾದ್ರೆ ಏನು ಮಾಡದ್ರೆ ಓಯ್ತೈತೆ ಯೋಳಿ. . ? ”

“ ಅವ್ಯಂತಾಂಜನ ಹಚ್ಚಿಸ್ವಾಮಿ .. ”

ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗೋಕಿಲಿ ಅರ್ಜಂಟಾಗಿ ಓಗೈಕಾದೆ ಒಟ್ಟೇಗೇನಾರ ತಕೆ ಒಳ್ಳೋ ಡೆಪ್ಪಿ ಯೋಳಿ. .”

“ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ್ರೆ ಹೋಗ್ಬಹುದು....”

“ ಅಂಗಾ. ನಡೀರಿ ಐಯ್ಯರಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓಗಿ ವಡಿಕಾಪಿ ಆಕ್ಪಡೋನಾ ಚಿಲೈ ಐತೆ ತಾನೆ ? ” ಎಂದಂಕೇಳಿ ಬಾಬುಗಳಂ ಪಾಪಾಸನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಮದ್ದೂರಾಯ ಯಜ್ಞಪಶುವಿನಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

—ಕೆ. ಎನ್. ಕಿಟ್ಟನ್

ಬಲಂ ಸೊಗಸಿತ್ತು ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಯಂ ಪಯಣ !

ಎತ್ತು ರಸ್ತೆಯನೋಡಿ, ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯ ಬಹುದಿತ್ತು.

❖ ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇದ್ದಾರೆ ❖

ಸ್ವಾಮಿ,

ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ಬಚ್ಚ” ಎನ್ನುವವರು ಹೋಂ ಸೈನ್ಸ್ ಮೇಡಂ “ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇದ್ದಾಳೆ”...ಎಂದು ಬರೆದದ್ದು ಓದಿ. ಆ ಮೇಡಂ ಅಂತೆಯೇ “ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇರುವ” ನನ್ನ ಪರಿಚಿತ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಓದುಗರಿಗೂ ತಿಳಿಸೋಣ ವೆನ್ನಿಸಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಾಲಿನವನು ಒಮ್ಮೆ ಅದೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಏನೋ ಸ್ವಾಮಿ ; ಅಪ್ಪ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಎರಡು ಎಮ್ಮೆ ಅಜ್ಜ ತೋಡಿಸಿದ ಒಂದು ಬಾವಿ ಇದೆ. ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತ ಇದೀನಿ—ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಮೇಷ್ಟ್ರಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಪ ಸಂಸಾರದ ಹೊರೆ ಬಹಳ. ಆದರೆ ಹಣಕಾಸಿಗೆ ಎಂದೂ ತಾಪತ್ರಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ಅವರ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗ ನೋಡಿ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದವರೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರು—“ಏನೋ ಈ ಸೈಕಲ್ ಶಾಪ್ ಯಾರದ್ದೋ—ಎಂದು. ತಿಳಿಯಿತೇ ಗುಟ್ಟು ! ಹೀಗೆ ಮೇಷ್ಟ್ರಗಳು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸೈಕಲ್ ಶಾಪುಗಳನ್ನೋ, ಎಕ್ಸಡೆದಂಗಡಿಗಳನ್ನೋ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು “ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇದ್ದಾರೆ.”

ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲವೇ ಅಹಾರಾಭಾವದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಹದವಾಗಿ ಪುಡಿಮಾಡಿ ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಪ್ರೋಹಿಬಿಷನ್ ಇರುವ ದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನ—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೊಲೀಸರು, ವಕೀಲರು ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ ಗಳು ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಸರ್ವೋದಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಂಥ ಜನಗಳು ಜನಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇರುವುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆ. ಇಂಥ ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇರುವ ಜನರನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತಾವೂ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಾಲವೇ ಹೀಗೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಹೇಗೋ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ — ಅವರದೆ ಕಾಲ.

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ತರಹ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇದ್ದಾರೆ ; ಕೆಲವರು ಬಾಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮಂತಹವರು ಅವರ ಬಾಳು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ ಬಾಳಿಕೋತಾ ಇದ್ದಾರೆ

ನಿಮ್ಮವನು,

ಎ. ಆರ್. ನಿ. ರಾವ್.

ಮನೆ ಮಾಲೀಕನ ಕೋಪ

(ವಿ. ಸಿ ; ರಾ. ಶಿ. ಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು)

ಆಳುಗಳ ಕಳುಹಾಯ್ತು,
ನಯವ ಹೇಳಾಯ್ತು,
ಸವಿನುಡಿಯ ನುಡಿದಾಯ್ತು,
ಬೆದರಿಸಿದುದಾಯ್ತು.
ವೋಸಗೈವುದು ಪಾಪ
ವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿಯಾಯ್ತು,
ಧಣೆ ಮನ್ನಿಸನೆಂದು
ಎಚ್ಚರಿಸಿಯಾಯ್ತು—
ಎಂಗು ನೌಕರನು ನುಡಿಯೆ
ಕೋಪದಲಿ ಮಾಲೀಕನ ಮೊಗ
ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಕಿಚ್ಚಿಡಿದುದು
ಕೆಂಡದೊಲು ಕಣ್ಣು ರಿದುದು
— 'ಅಂತೇನು ? ರೆಂಟುಕೊಡನೇನು ?
ತರಲೆ ಬೆದರಿಕೆಗೆ
ಬಗ್ಗುವನೆ !
ಬೀದಿಪಾಲಂ ಮಾಡುವನೀಗಲೇಳು !
ಲೆಡ್ಜ ರನು ಕೈಕೊಂಡು
ಬಾಡಿಗೆಯಮೊತ್ತವನು ಸರಿನೋಡಿ
ಚಕ್ರಬಡ್ಡಿಯ ದಳೆದು
ಕೈಬೀಸಿ ಎಸೆದನು ' ಬಿಲ್ಲ ' ನವನು
ಎಷದ ಕೂರಸಿಯಂತೆ ಅದುಹೋಗಿ
ಕೊರೆ ಕೊರೆದು ಒಳವೊಕ್ಕಿ
ಭಂಡನನು ಕೊರೆದು
ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯನೀಯಂತಿತ್ತು

—ಒಡನೆಮಾಲೀಕನಿತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳು ;
ಮರಳಿ ಹೇಳುವವರೆಗೂ
ದೀಪಗಳ ಆರಿಸರಿ !
ತಂತಿವೂಲಕ ಕಡಿದೊಗೆಯಿರಿ;

ನಲ್ಲಿಯಲಿ ನೀರುಹರಿಯದಿರಲಿ
' ಗೊರಗೊರ ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವಷ್ಟೆಬರಲಿ
ಪೆರರಾರು ನೀರನು
ಹರಿಸಲಾಗದವೋಲೂ ಕೀಳಿರಿ ನಳವ—

ಬಾಡಿಗೆಕೊಡದ ಆ ಜಗಮೊಂಡ
ಹಗಲಂ ಬೆಳಕಿನಲೆ
ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆಯ ಹೆಚ್ಚಿ
ಕರಿದು ಪಾಕವನಟ್ಟಿ
ಸಂಸಾರವ ಹೇಗೋ ಸಾಗಿಸಿದ್ದ.

ರೇಷ್ ಅಕ್ಕಿಯಗೋಳು !
ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಯಾತನೆಯಂ
ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವ
ದಾಹ ದಾರುಣತೆ !

ಮನಸಿನಲಿ ಹೊಸನರಕಗಳ
ಸೃಷ್ಟಿಸಂತ !
ಕನಸಿನಲಿ ಕೋಟಿಬಲ್ಬಗಳ
ಉರಿಸಿ ಬೆಳಗಿಸುವನು !

ಗಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ
ಬೀದಿನಲ್ಲಿಗಳು
ಇವನ ನೋವನುತಿಳಿದಂ
ನೀರು ಸುರಿಸುವುವು ! —

ಏನೆಲ್ಲ ಬೇಡಿದರು
ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿಸಿದರು
ಕರಗದಾದನು ಮಾಲೀಕ
ಮೊಗದ ಕೆರಳಿಳೆಯದಾಯ್ತು

ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿನಗಳು ಕಳೆದರೂ
ನಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳೆರಡು ಬಾರದಾಯ್ತು !
ಇಂದಲ್ಲದಿರೆ ನಾಳೆ
ತಪ್ಪು ಅರಿಯುವನೆಂದು ಕಾದಂದಾಯ್ತು ;

‘ ಕರಣಿಯನು ಯಾಚಿಸುವುದು ತರವಲ್ಲ
ಒಂದಂಗುಲವಬಿಡದಂತೆ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ
ಲಕ್ಷವೊಳೆಗಳಜಡಿದು—
ಕಿಟಕಿಬಾಗಿಲು ಜಂತಿಗಳ ಹಾಳೆಗೈದು
ಮನೆಯನುರುಳಿಸಿ ಮನಣಗೈಯುವೆನೆಂದು ’
ಕಿಡಿಗಾರಿ ಘೋಷಿಸತ.

‘ ನಲ್ಲಿಯನುಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊರಳಕಂಯ್ಯವ ,
ದುರುಳನನು ಕೋಟೆಗೆಳೆಯದಿರನೆ ?
ಎಂದು ಕೆರಳಿ ಗುಡಿಗಿದನು ಭಡವ !
ಕಣ್ತೆರೆದು ತಿಳಿಯಿತಾ ಮಾಲೀಕನಿಗಂದು :
ಬಾಡಿಗೆ ಕಾನೂನು ತನಗೆ ಕ್ರೂರವೆಂದು
ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟತವವೆಂದು
ಹುತ್ತವನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಲೆರೆಯುವುದು ತನ್ನಕರ್ಮವೆಂದು !

—ಹಾ. ರಾ.

ಹೇಗೂ ಗೆಲುವಂತಿಲ್ಲ ; ಗಂಡು !
ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ರವಿಕೆಯಿದು
ಮರೆಸುತ್ತಲಿದ್ದರು ಮರೆಸುವುದು
ಎನ್ನತ ಅರ್ಥ ಮಿಟರ್ ರವಿಕೆಯ ಬಟ್ಟೆಯ
ಕಾಲಮಿಟರಿಗಿಳಿಸಿದರೆ.

ದಿವ್ಯನಮೂನೆಯ ರೇಷ್ಮೆಯಿದು
ಹಗುರಾಗಿದ್ದರು ಹಿತವಿಹುದು
ಎನ್ನತಲೇರಿಸಿ ಬಿಡುವರು ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆಲೆಯ
ಒಟ್ಟಿನ ಖರ್ಚಲಿ ತುಸು ಹೆಚ್ಚು.

* * * *

ವಿಯನ್ನಾ ಬೈ ನೈಟ್—ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿ

ರಂಗಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿಯೊಬ್ಬಳು ಬಂದಳು. ಸಿಕಾರಿ ಗಂಡುಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧರಿಸುವ ತಂಸು ಬಿಗಿಯಾದ ಜೋಡ್‌ಪುರ್ ಪರಾಯಿ ಯನ್ನೂ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾಲ್ಕು ಜೋಬುಗಳಿರುವ ಗಾಢಾ ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಗಿಯನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅಂಗಿಯ ಮೇಲ್ಜೀಬುಗಳೆರಡೂ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ವಾರಣ ವಾಗಿ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿ ಇವಳು, ಹಂಟರ್‌ ವಾಲಾ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಖಂಡಿತವಾದುದು. ತಲೆಗೆ ಬಿಗಿಯಾದ ಟೊಪ್ಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಳು. ಟಕ್ ಟಕ್ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಬೂಡ್ಸ್, ಉಡಿಗೆಯನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿ ಸಿತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲೊಂದೂ ಹಂಟರ್ ಚಾವುಟಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ರಂಗದಮೇಲೆ ಅತ್ತಿಂದ ಇತ್ತ ಓಡಾಡುವಾಗ, ಆ ಚಾಟಿಯನ್ನೂ ಲಟ್ ಪಟ್ ಅಂತ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಸಂಗೀತದ ತಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಚಾಟಿ ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರಂಗಮಂಟಪದ ಬಲಪಕ್ಕದತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಳು. ಬೇಟೆಯ ಮೃಗ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರಬಹುದೋ ಅಂತ. ಸಪ್ಪಳದೊಡನೆ ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ, ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಗೈ ನೆರಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಡೆದಳು. ಚಾಟಿಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆ “ಲಟ್” ಮಾಡಿದಳು. ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವನ್ಯಮೃಗವಿದ್ದರೆ, ಹೊರಗೆ ಬರು ತ್ತಿತ್ತು ಎಂದವಳ ಸಹಜವಾದ ಎಣಿಕೆ. ಆ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಯಾವ ಮೃಗವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆಗೆ ಸರಿದಳು.

ಎಡಪಕ್ಕದತ್ತ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದಳು. ಅಲ್ಲೇನೋ ಹುದುಗಿತ್ತೇನೋ ? ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಅತ್ತೆಮನೆಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಹೋಗುವ ಹಳೇಕಾಲದ ಸೊಸೆಯಂತೆ ಕಾಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿರಬೇಕು ಥಟ್ಟಿಂತ ನಿಮಿರಿ ನಿಂತಳು. ಎಡಗೈಯನ್ನೂ ಎಡಸೊಂಟದಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದಳು. ಬಲ ಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಾಟಿಯನ್ನೂ “ಲಟ್” ಅಂತ ಬಾರಿಸಿದಳು. ರಂಗಮಂಟಪದ ಎಡ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೂ ವನ್ಯಮೃಗವು ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಟೆ ಮಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ಖಿನ್ನಳಾಗಿ ರಂಗಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಚಾಟಿ ನುಡಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಳು. ಬಂದೂ ನಿಂತಳು. ಚಾಟಿ ನುಡಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೂಡ್ಸಿನಿಂದ ತಾಳ ಹಾಕಿದಳು. ಶತಪಥ ಗಂಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು. ತಿರುಗಿ ನಿಂತಳು.

ನಂತರ ರಂಗಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಳು. ಮುಖ ಮಂದಸ್ಥಿತವಾಯಿತು. ಟ್ಯಾಬ್ ಲೈಟಿನ ಸ್ವಿಚ್ ಹಾಕಿದಮೇಲೆ, ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಆದಾಗ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪವೇ ? ಅದೇ ತರಹ ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿಯೂ ಎದುರಿಗೆ ನೋಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡಂ, ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿ, ನಂತರ ಕಿರಿನಗೆಯನ್ನು ಹೂಡಿದಳು. ತುಟಿಯ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳು ಕಿವಿಯತ್ತ ವಾಲಿದವು. ಎರಡೂ ಕೆನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟಾಣಿಗುಣಿಗಳು ಇಣಕಿ ದುವು ಕಮಲದಂತಿದ್ದ ಕಣ್ಣು, ಮಿನಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಂತಾಯಿತು. ಮೈಯೂ, ಉಬ್ಬಿದಂತಾಯಿತು. ಕಾಲುಗಳೂ ಸಡಿಲಗೊಂಡವು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತೂ ವನ್ಯಮೃಗಕ್ಕೆ ಬೇಟೆಹೂಡಿ ಸೋತ ಬೇಸರದಿಂದಲೇ, ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಿದ ಆಯಾಸದಿಂದಲೋ ಆಕೆಗೆ ಶಕೆಯಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಶಿಕಾರಿಗೆ. ಚಾಟಿಯ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕೆ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಳೋ ಏನೋ ? ಅಥವಾ ಎದುರಿಗೆ ಕಂಡ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಶಿಕಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರಯಾಸಪಡನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡಳೇನೋ ?

ಚಾಟಿಯನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎಸೆದಳು ರಂಗಮಂಟಪದ ಹಿಂಬದಿಯ ತಂದಿ ಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಂತಿದ್ದಳು, ಕೈಕಯಿಗೆ ಮಂಫರೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಮಿಟಕಲಾಡಿ ಮಿನಾಕ್ಷೀಗೆ ರಂಗಜ್ಜಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಆಕೆ ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿಯ ರಕ್ಷಕಳಾಗಿದ್ದಳು ಹಂಟರ್ ವಾಲಿ ಎಸೆದ ಚಾಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಇದನ್ನು ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿಯೂ ನೋಡಿದಳು. ಅಜ್ಜಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತೇನೋ ? ನಾನೂ ಇವಳಹಾಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಆಗಿ ಬಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಭಯವೇ ಅಮರಿ ಕೊಂಡಿತೇನೋ ? ಏನಾಯ್ತೋ ಪಾಪ ! ಕೆರಳಿದಳು ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿ.

ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಟೊಪ್ಪಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದಳು. ಭಗೀರಥ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ, ಗಂಗೆ ಮೇಲಿಂದ ರಭಸವಾಗಿ ಇಳಿಯುವಾಗ. ಈಶ್ವರ ನಿಂತು ಆಕೆಯ ಜೋರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಜಟಾಜೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಡಗಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ರವಿವರ್ಮನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ದೀರಾ ? ಈಶ್ವರ ಧೃಡವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಜಡೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಾಳ ಕರಾಳವಾಗಿ. ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿದ ಕತ್ತಲೆಯಂತೆ. ತಲೆಯಿಂದ ಗುಂಗುರುಗುಂಗುರಾಗಿ ಇಳಿದು ನಿಂತಿವೆ.

ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿಯ ರಂಗು ರಂಗಿನ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲುಗಳೂ, ಶಿವನ ಜಟೆ ಯಂತೆ ಮುಖದ ಸುತ್ತಾ ಇಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಇಷ್ಟು ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಆ ಪುಟಾಣಿ ಟೊಪ್ಪಿಯಲ್ಲಿಹ ದಬ್ಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಳಲ್ಲಾ ! ಇಂತಹ ಚಾಣಾಕ್ಷಿ ಯಾರನ್ನೂ ಟೊಪ್ಪಿ ಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು.

ಆ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲುಗಳು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಗುಂಯ್ ಮಾಡಿದುವೇನೋ ? ಏನು ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸಿದುವೋ ? ಹಂಟರ್‌ವಾಲಿ ಕುಪಿತಳಾದಳು ಅಂಗಿಯನ್ನು

ಕಿತ್ತೆಸೆದಳು. ಅದೆಂತಹ ಅಂಗಿ ಅಂತ ! ಗುಂಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಇವಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಹಿಡಿದು ಕಿತ್ತಾಗ ಅಂಗಿಗೆ ಅಂಗಿಯೇ ಕಿತ್ತಂತೆ ಹೊರಬಂತು ಮಕ್ಕಳ ಅಲಂಕಾರದ ಅಂಗಿಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರದ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆ ಈಕೆಯ ಅಂಗಿಗೂ ಕಾಣದಹಾಗೆ ಒತ್ತು ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಮೂಲೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಜ್ಜ ಬುದು ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾರಣವಾಗಿ ಮಡಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಅದೇನು ಮೋಜು ಅಂತ ! ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಸೆದಿದ್ದರೂ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಜೇಬುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು ಅವಕ್ಕೂ ಎರಡು ಅಲಂಕಾರದ ಗುಂಡಿಗಳು. ಏಕಮುಖ ರಂದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಹಾಗೆ ಆ ಗುಂಡಿಗಳು ರಚಿತವಾಗಿದ್ದವು.

ಎದುರಿಗೆ ಕಂಡ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಳು. ಅಂಗೈ ನೆರಳನ್ನು ಹುಬ್ಬಿನಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಏನೋ ತೆವಲು ಬಡಿದಿರಬೇಕು ಎಡ ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೈಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ರ್ನಾಡಿಸಿದಳು. ಜೋಧ್‌ಪುರ್ ಪರಾಯಿಯ ಎಡ ಅರ್ಧ ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂತು. ಅರ್ಧನಾರೀ ನಗ್ನ ಮೂರುತಿ. ಸರಿ—ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀವಣಿಸಿದಂತೆಯೇ—ಬಲ ಅರ್ಧದ ಪರಾಯಿಯೂ ಅಜ್ಜಿಯ ಕೈಸೇರಿತು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆವೇಶ ಉಲ್ಬಣಕ್ಕೇರಿತ್ತು ಆವೇಶ ಬಂದವರು ತೇರಿನ ಸುತ್ತ ಕಣದಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆ ಹಂಟರವಾಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಹೆಜ್ಜೆ. ಕಣ ದಿದ್ದೇ ನಾಚು !

ಸುಸ್ತಾಯಿತೇನೋ ಪಾಪ ! ರಂಗಮಂಟಪದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಉಯ್ಯಾಲೆಯೊಂದು ತೂಗುಹಾಕಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಳು. ತೊಣಚಿ ಹೊಕ್ಕ ನಾಯಿನ ಹಾಗೆ ಆಡಿದಳು. ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ವಿನಾನ ತರಹ ಮಿಲಿಮಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದಳು, ವನ್ಯ ಮೃಗ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹಾಗೆ ಒದ್ದಾಡಿದಳೋ, ಅಥವಾ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅಂತ ಹಾಗೆ ಮೂಲಂಗಾಡಿದಳೋ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭರತನಾಟ್ಯದ ಮಂದ್ರಾ ಸಂಕೇತಗಳು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ನಾಟ್ಯದ ಅಂತರಂಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗ ಎರಡೂ ಒಂದೆಯೇನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಎರಡರಲ್ಲೂ ಮಂಚ್ಚೆಡುವ ವಿಷಯವಾಗಲಿ ವಸ್ತುವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಬಡಿಯಿತು. ರಂಗ ಮಂಟಪದ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಗಡಿಯಾರವು ಜಾಗಟೆ ಬಾರಿಸಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಮುಳ್ಳು ಗಡಿಯಾರದಮುಖ ದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ನಮ್ಮ ಮುಂದೆಯ ಕುರುಬ ಎದ್ದು ಹೊರಟ. ಹುಷ್ ಅಂತ ಅವ ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆಗೆ ಮುಂದೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತೆವು. ಬಸ್ ಹೊರಟಿತು. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿತು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ದೀಪೋತ್ಸವವಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಂದೂ ಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲ;— ಆಗಿನಕಾಲದ ಅರಮನೆಯೂ ಈಗ ಭವ್ಯ ಹೊಂಟಲಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದೂ, ನಿಶಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವುದು, ಒಂದು ಮೋಜೆಂದೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ.

ನಿಜವಾಗಲೂ ಅದು ಅರಮನೆಯೇ ! ಒಳ ಅಂಗಳದ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಾಲ್ವರೂ ಒಂದು ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತೆವು ನೂರು ಇನ್ನೂರು ಅಡಿ ಉದ್ದ ಅಗಲದ ಒಳ ಅಂಗಳ ಸ್ವಲ್ಪಪುಟ್ಟ ಕಾರಂಜಿಗಳು, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳು, ಬಯಲು ನಾಟ್ಯ ಮಂಟಪ, ಧಗಧಗಿಸುವ ವರ್ಣವರ್ಣದ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳು ಅಂಗಳದ ಸುತ್ತಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ಅಗಲವಾದ ಹಜಾರ. ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ೨೦-೨೫ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಅಮೃತಶಿಲೆಯ ದುಂಡು ಕಂಬಗಳು, ಅಣಿಯಾದ ಮೇಜುಗಳು, ಅಂದವಾದ ಕುರ್ಚಿಗಳು.

ಕೂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸಭ್ಯಸ್ಥರು ಬಂದರು. ಭಾರತೀಯರಾದ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಆ ದೇಶದವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಲಕ್ಷಣವಾದ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ರಾತ್ರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕರಿ ಬಾಲದ ಅಂಗಿ, ಕರಿ ಷರಾಯಿ, ಬಿಳಿ ಬೊ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ನಮಸ್ತೆ ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸೋಣ ; ಭಾರತೀಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದೇಕೊಂಡೆ ಆದರೆ ಬಂದ ಸಭ್ಯಸ್ಥರು, ನಾನು ಬಾಯಿ ಬಿಡುವ ಮೊದಲೇ, ಕಾಫಿ ? ಲಿಕ್ಕೂರ್ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಓಹೋ ! ಈ ಹೊಂಟಲುಗಳ ಮಾಣಿಗಳು ಇವರು ಕಾಫಿ ಕುಡೀತೀರೋ ? ಅಥವಾ ಕುಡೀತೀರೋ ? ಎಂದೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಂಟಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಒಂದು ಆ ಮಾಣಿಗಳಿಗೆ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳಿದ. ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಫರ್‌ಫರ್ ಅಂತ ಹೇಳಿದ " ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದು ದಂಡು ಚೆಲ್ಲುವ ಮಹಾರಾಜರಿವರಲ್ಲ ; ಅಲ್ಲೆಂದ ಬಂದಿರುವ ಪಾಪರ್ ಅಸಾಖಿಗಳು. ಇವರು ಹೋಗೋವಾಗ ಚಮಚ ತಟ್ಟೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಅಂತ ನೋಡಿಕೋ " ಅಂತ ಹುಪಾರು ಕೊಟ್ಟನೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಹೇಳಿದನೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೇ ಆಗಲಿ ಮಾಣಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಯದೇ

ಹೋದರು. ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ಬಟ್ಟಲಂ ಕರಿ ಕಾಫಿ ತಂದು ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟರು. ನೋಡುಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಣ್ಣದಂತೆ ಕಾಫಿ ಇದ್ದರೂ, ರುಚಿಯಾಗೇನೋ ಇತ್ತು. ಕ್ರೀಂ ಹಾಕಿದ್ದರಂತೆ. ಯೂರೋಪ್ ದೇಶದ ಬಿಳಿ ಕೆಚ್ಚಲಂಗಳ ಹಾಲು ಕೂಡ ಬೇರೆ ರುಚಿ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆಯೇನೋ ?

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಇತರ ಅತಿಥಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಳದ ನಾಟ್ಯ. ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪ್ರದರ್ಶನದ ನೃತ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವಸುಖದ ನೃತ್ಯ. ಜತೆ ಜತೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವುದು. ಹಡಗನಾಗಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ರಂಗಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾಡಿದವರ ಪಾಪ ನೋಡಿದವರ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುತ್ತೆ ಅಂತ. ಇದರ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮುಖ ಈ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆ

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಎಂದೆಯ ಕುರುಬ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ನಾವೂ ಹೊರಟೆವು

ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಸ್ಸು ತಂಬಿಕೊಂಡೆವು. ಹೋಟಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ನಿಶಿರಾತ್ರಿ. ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಜೇಬು ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಭಯ ಎಲ್ಲದೆ ಮಲಗಿದೆ. ನಿದ್ರೆ ಬಂತು.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ, ಪಕ್ಕದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಚಿತ್ರದ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಈಜುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಎಷ್ಟು ಚಳಿಯೋ ಪಾಪ ಎನ್ನಿಸಿತು.

ನಾಲಿಗೆಯು ಕೆಟ್ಟಹಂದು
ಬಾಯೆಲ್ಲ ಕಹಿಯು
ಎಂದೆನ್ನುವವರು
ಮನಸೊಳಗೆ ಮೂಡಿ
ಹೆತ್ತು ನಂಜಾಗಿ
ನಾಲಿಗೆಗೆ ಇಳಿದು
ಕಂಕೋಟವಾದುದನು
ಕಾಣರು, ಕಾಣಲೊಲ್ಲರು.

* * * *

ರಾಗಿ ಬೀಸಿ ಬೀಸಿ	ಕಾಫಿ ಸೋಸಿ ಸೋಸಿ
ನಮ್ಮ ರಂಗಜ್ಜಿ ತೋಳು	ನಮ್ಮ ಮಿನಾಕ್ಷಿ ಕೈಯಿ
ಕಟ್ಟುವಸ್ತಾಗಿತ್ತು.	ಇಷ್ಟು ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ.

* * * *

ಸೇಂದಿ ಅಂಗಡಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಣ್ಣ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೀಣ
ಬಂದವರ ಬಳಿ ಇರೋ ದುಡ್ಡು ಮುಖ ನೋಡೆ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತಾನ.

ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ

ದೇವರು ವೀರಣ್ಣನನ್ನು ಏಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅನೇಕ ಉತ್ತರಗಳಿವೆ ; ನನ್ನನ್ನು ಬೈಯಲೂ ಮತ್ತು ನನ್ನಿಂದ ಬೈಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ; ಸಂಘು ಹೇಳಲೂ ; ನಿರಪರಾಧಿ ಪಾದಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಭಯವನ್ನೊಡ್ಡಲೂ ; B.Sc. ಫೇಲಾಗಲೂ ; ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವೆನೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡಲೂ ; ವಿಫಲ ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಲೂ ! ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೂ ವಂನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ ಆದರೆ ವೀರಣ್ಣ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತ ಸಾಧಿಸಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸ ಕಾಮರಾಜರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ಕಂಕಣರಾದ ಇಂಡೋನೇಷಿಯದ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಸಹಾಯದ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡುವ ಕೆಲಸ ಮೋತ್ತೆ ಟಂಗನಿಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ವೀರಣ್ಣ ಹಾಗಲ್ಲ.

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ತುರುಸಿನ ಸ್ವರ್ಧೆ ನಡೆಯಲಿದ್ದ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಗಿರಿಗೆ ಚೀಟಿ ಎತ್ತಿ ಆಯ್ಕೆ ಸಾಧಿಸಿದ. ನನಗೆ ಅಕ್ಕಿ, ಪುರ್ರಿ ! ಬಡಭಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ, ಕಲ್ಲೇಶಿಗೆ ಹೊಸಕಾರು. ಹುರಿಗಡ್ಡೆಗೆ ಪ್ರೇಮ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಆಸ್ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬಾರಿಯಾದರೂ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ವಿಫಲ ಪ್ರೇಮಿಯಾದುದು ಯಾವಾಗ ! ಹುರಿಗಡ್ಡೆ ಅವನ ಕಾರನ್ನು ಹತ್ತಿದ ಕಥೆ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಹೋದಾಗ ಕನ್ನಡದ ಜ್ವಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನ ತಾರೆಯಾದ ಹುರಿಗಡ್ಡೆ ವೀರಣ್ಣನಿಗೆ ಒಲಿದು ಅವನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೀರೋಗಿರಿ ಕೊಡಿಸಲು ಉದ್ಯುಕ್ತಳಾದಾಗ ಈ ಮೂರ್ಖ ಬೆದರಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಕೆಲವು ದಿನ ಮಂಕಾಗಿವೆ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಜಬರ್ದಸ್ತಿ ಬಂದಿತು. ಕಲ್ಲೇಶಿಯ ಹೊಸಕಾರು ತರಲು ಮತ್ತೆ ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಹೋದ. ಹದಿನೈದು ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ಅಲೆದ. ಹುರಿಗಡ್ಡೆಯ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವುದಿರಲಿ, ಅವಳ ಕಾರಿನ ಧೂಳೂ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಅವಳ ನಾಯಿಕೊಡ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಬೊಗಳಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂತಿರುಗಿ

(ಭಗ್ನ ಮನೋರಥನೂ ವಿಫಲ ಪ್ರೇಮಿಯೂ ಆದ ವೀರಣ್ಣ) ಊರಿಗೆ ಬಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಂಗಿಲು ಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೈಕಲ್, ಲಾರಿ, ಕಾರುಗಳ ಭಯಂಕರ ಅಪಘಾತಗಳಾದ ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತುಷ್ಟೇ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲೂ ವೀರಣ್ಣನ ನೇರ. ಅಥವಾ ತೆರೆಮರೆಯ ಕೈವಡವಿದೆ. ವೀರಣ್ಣ ಸ್ಟೇರಿಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಹೋಕರೂ ದುರದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳು.

ನನಗೆ ಅವನ ಭೇಟಿ ಆಗದೆ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಂಜೆ ನೂರು ದೊಂಬಿರಸ್ತೆಯ ಎಡಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಳೆಯ ಲಾರಿಯೊಂದು ಬಂದು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಗೂದ್ವಿತು. ನಾನು “ಹೇ ರಾಮ್, ಹೇರಾಮ್” ಎಂದು ರಾವುನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದೆ. “ಲಾರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲೇನೀ ರಾಯ್” ಎಂದು ವೀರಣ್ಣ ಕೂಗಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು ತಿರುಗಿದೆ. ಲಾರಿಯ ಸ್ಟೇರಿಂಗ್ ಹಿಡಿದವನು ವೀರಣ್ಣ !

ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಕೆಳಗಿಳಿದ. ‘ಪೆಟ್ಟಾ ತೇ ನ್ರಾಯಾ !’ ಎಂದ.

“ಮೊನ್ನೆ ಕಾರ್ನ ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡ್ತಲ್ವಾ, ಅದರ ಛಾಸಿಗೆ ಬಿದ್ದಷ್ಟೇನೂ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳಲಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ

“ಅಲ್ಲೋ, ಪೋಲೀಸ್‌ರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಗೆ ಹೆಂಗೆ ಪತ್ತೆ ಆತು?” ಎಂದ. “ನನಗೆ ಅರಿವಿದೆ” ಎಂದೆ.

“ಏನ್ನದ್ದಿ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಹುರಿಗಡ್ಲೆ ಹುಡುಕೊಂಡು ಹೈದಾಬಾದಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವಳು ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಊರಿಗೆ ಬಂದು ನಾಕು ಲಾರಿ, ಎಳ್ಳು ಕಾರು, ಎಂಟು ಸೈಕಲ್ನು ನೆಗ್ಗಿಸ್ತೆ. ಮೂರು ಮರ ಕೆಡವಿದೆ” ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

“ನನ್ನನಸಿನ್ನದ್ದಿ ನಿಗೆ ಹೆಂಗೆ ಪತ್ತೆ ಆತು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಎಲೇ ದುಬ್ಬೀರಾಗ್ಲಾ, ಅಂಗೈ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಕನಡಿ ಯಾಕೆ ?” ಎಂದೆ.

ವೀರಣ್ಣ ಈ ಬಾರಿ ನಿಜವಾಗಿ ರೇಗಿದ.

“ ಏನೋ ದೊಡ್ಡನು ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಿರು. ನಾನೇನು ನಿನ್ನಣ್ಣಗೆ ನಾಮರ್ಡ ಆಗಿದನೇನು ? ಯಾವನ ಋಣದಗದಿನಿ ನಾನು ? ಯಾರ ಗಂಟು ಹೊಡೆದದಿನಿ ? ಕಂಡ್ಯಾಡ್ಲೆ ಬೈತಿಯಲ್ಲ, ಅನೇನದು ನಿಂದು ? ಇದೆಲ್ಲ ಪಾಡಲ್ಲ ನೋಡು ಏನಪ್ಪ ನನ್ನ ದುಬ್ಬನ ? ” ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯ್ತು. ಸರಿ, ಸರಿ, ಅತಿ ಸರ್ವತ್ರ ವರ್ಜಯೇತ್ ಎಂದುಕೊಂಡೆ.

“ ವೀರಣ್ಣ ನವರೇ, ತಾವು ಹಾಗೆಲ್ಲ ರೇಗಬಾರದು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಾವು ನಾಮದರ್ಶನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಡಲಿ ದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಸರ್ವ ತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರರು. ಪರೋಪಕಾರಿಗಳು. ತಾವು ಕಳ್ಳರಲ್ಲ ಗಂಟು ಹೊಡೆದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ತಾವು ಸುಳ್ಳರೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಆರ್ಥಿಕ ವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಆಗ ತಾವು ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನಾನು 1-80ಕ್ಕೆ ಕೇಜಿಯಂತೆ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅತ್ಯಂತಾತ್ಯಂತ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತು. ತವುಗೆ ಯೌವನ, ತಾವು ಅವಿವಾಹಿತರು. ಪ್ರೇಮಿಸುವುದು ಮಾನವರೆಲ್ಲರ ಹಕ್ಕು. ಆದರೆ ಒಲಿದು ಬಂದ ನವಯೌವನತಿಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಈಗ ಪರವೂರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕೈಗೆಟುಕದ ಹೆಣ್ಣು ದಕ್ಕೀತೇ?”

ವೀರಣ್ಣ “ನೋಡೋ, ಹಿಂಗೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಗೆ ಮಾತಾಡ್ಬಾಡ. ನಂಗರ್ಥಾಗಲ್ಲ” ಎಂದ, ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದೆ : “ ತಾವು ಯಾರ ಋಣದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತ್ಮ ವಂಚಕರಾಗಿರುವಿರಿ. ಯೌವದ ಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ಯೋಗವು ಪುರುಷಲಕ್ಷಣ ತಾವಿನೂ ಡಿಗ್ರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪರರ ಸ್ಕೂಟರು, ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ತಾವೇಕೆ ಓದಬಾರದು ? ತಮಗಿರುವ ಉದ್ಯೋಗವಾದರೂ ಏನು ? ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೆ ತಾವು ಪ್ರೇಮಪಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದುದು? ಹುರಿಗಡಲೆಯು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರೆ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯೇನು ? ಎಂದೂ ಕೇಳಿದರೆ Hsc. ಫೇಲಂ ಎನ್ನುವಿರಾ ? ಯೋಚಿಸಿ ವೀರಣ್ಣ ನವರೇ. ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ 25 Kg. ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಪಡೆಯದ ತಾವು ಏನನ್ನು ತಾನೆ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲಿರಿ ? ಪ್ರಕೃತ ತಮಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಭಾರ ವಾದರೂ ಏನು ? ಈ ಲಟಗೇರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಲಾರಿಯನ್ನು ಓಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೇನು ನಷ್ಟ ? ಒಂದು ಬಾರಿ “ ದುಬ್ಬೀರಗ್ಗಾ ” ಎಂದುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ನೀವು ಗಂಡಾಂತರ ತಂದುದು ಮರೆಯಿತೇ ?”

ವೀರಣ್ಣ ನಗಲಾರಂಭಿಸಿದ.

“ ಲೇ ರಾಯ, ನೀನು ಭಾರಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತ ಇರ್ಬುಕಲೇ, ನೀನು ಅಡಿದ್ಮಾತೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು ಸಿಟ್ಟಾಗ್ಬಾಡ, ನೀನೇನಂದೆ ಹೇಳು. ” ಎಂದ.

“ ಏಳೇಳಲೇ ಮಂಗ. ಹಿಂಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಲೆಯದ್ರ ಬದ್ಲಿ ಓದ್ಬಾರ್ಬಾಡ ಹೇಳೋ. ”

“ ಏನೈತಲೇ ನಿನ್ನ ಓದ್ಬಗೆ. ”

“ ಹಂಚ್ಚಾಯಿಹೇಗೆ ಅಲೆಯದ್ರಗೆ ಏನ್ನೆತೆ ? ಯಾಕೆ ಓದ್ಬಾರ್ಡ್. ಏನು ದಂಡ್ನಿ
ನಿಂದು ” ಎಂದೆ.

“ ಬ್ಯಾಸಾಯ ಮಾಡಸ್ತೀನಿ ” ಎಂದ.

“ ಮಂಗಿತಲೇ ಕತೆ ದೇಶ ಉದ್ಬಾರಾತಂ ಏನ್ನೆಳಿತಿ ಉಳ್ಳಿಕಾಳೋ, ಪುಂಡಿ
ನಾರೋ. ಹೊನೆಗನ್ನೆ ಸೊಪ್ಪೊ, ತಂಬೇ ಗಿಡಾನೋ ? ” ಎಂದಂ ಕೇಳಿದೆ.

“ ಈಗ ಭಾರಿ ರೊಕ್ಕನೋ ಬ್ಯಾಸಾಯ್ಡಿಗೆ ”

“ ಯಾರ್ಗೆ ? ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯನಿಗೆ. ನಿನ್ನಂಥ ಸುಳ್ಳನಿಗೇ? ಮಂಗಾ.
ಏನಂತರೆ ಗೊತ್ತತೇ ? ಬ್ಯಾಸಾಯ್ಡಿದಂ, ನೀ ಸಾಯ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಾಯ ಮನೆಮಂ
ದೆಲ್ಲಾ...” ಅಂತರೋ. ವಾರಕ್ಕೆಂಟ್ಟಿನ ರೇಡಿಯೋಟರು, ಪೊಪೆಲರು, ಸ್ಟೇರಿಂಗ್,
ಸೆಂಟರ್ನಾಯಿಂಟಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡ್ಸಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೋಗು. ಬೆಳಿತತೆ ಹೊಲ,
ನೆಗ್ಗಿಮಂಳ್ಳೆ ?

“ ದುಡದ್ರೆ ಬರತ್ತೇನ್ನೇ ರೊಕ್ಕ ? ”

“ ದುಡಿದಿದ್ರೆ ಕಂಡರ್ಗಂಟು ಹೊಡಿಯದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ ರೊಕ್ಕ ಹೊಡ್ಸಕ್ಕೆ.”

“ ಅದ್ಯಾಕೋ. ಅಕ್ಕಲಗ್ಗರಲ್ಲೋ ರಾಯ ನೀನು ಅದಕ್ಕೇ ಜೀವ್ವಾನೆಲ್ಲ
ಗೊಮಾಸ್ತಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಕಳ್ಳೆ. ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದ್ಲಕ್ಷ ಕ್ಯಾಪಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ
“ ಸಹಕಾರ ” ಮಂಖ್ಯನಲೇ. ನಮ್ಮ ಹೊಲದಗೆ ಹತ್ವರ್ಪದಿಂದ ನೆಗ್ಗಿಮಂಳ್ಳೇ
ಬೆಳಿತತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ಏನ್ಮಾಡ್ಡೆ ಗೊತ್ತೆ. ಹಳ್ಳಗೇ ಗುಂಡಿ ತೋಡ್ನಿ ಭಾವಿಸಾಲ
ನಾಕ್ಸಾವ್ರ ತಗ್ಗಿ. ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಅಂತ ಹದ್ದಾಕ್ಸಾವ್ರ ಗ್ರಾಂಟ್
ಹೊಡ್ಡೆ. ಆಮ್ಕಾಲೆ ಗೊಬ್ರದ ಪರ್ಮಿಟ್, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಸಾಲ ಅಂತ ಮಸ್ತಕಂದ್
ದುಡ್ಡೆ. ನೀನೆಷ್ಟ್ ದುಡ್ಡೀ ನಿನ್ನ ಡಿಗ್ರೀ ಎಷ್ಟ್ ದುಡ್ಡೀತು ? ”

“ ರಾಗಿ, ಜ್ವಾಳ ಎಷ್ಟ್ ಬೆಳ್ಳೆ ”

“ ಇಪ್ಪಿಪ್ಪತ್ತಿಲಾ ಯಾರೋ ಬೆಳ್ಳರು ”

“ ಸಾಲ ಯಾವಾಗ ತೀರ್ಸ್ತತಿ ? ”

“ ಅದ್ನಿನ್ನೂ ಯೋಜ್ಜೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ”

“ ಮತ್ತೆ ನಾನ್ಯಾರ ಮುಣದಗದಿನಿ ಅಂದೆ ”

“ನೋಡಪ್ಪಾ ಹೊಲೈತೆ, ಹೊಲದ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಸಾಲೈತೆ. ಎಂದಾರ ನೋಡದು ಮುಳೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ರಿವಿಷನ್ನಿಗೆ ಬರ್ಪದರೆ ಏನಾಕ್ಕತೋ ನೋಡ್ಪುಕು.”

“ನಿನ್ನಂಧ ರೈತರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಲ್ತೇ ಕಣೋ, ಭದ್ರಾ ಛಾನಲ್ ಕೆಳ್ಗೆ ಇರ ಹೊಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಂಧ್ರದರು ಲಪ್ಪಾಯಿಸಿದ್ದು. ತುಂಗಭದ್ರಾ ನೀರೈಲ್ಲಾ ಕಂಡುದ್ದು”

“ಮತ್ತೇ ನ್ನಾಡ್ಪುಕು ಅಂತಿ ?”

“ಏನಾರ ಹಾಳು ಬಡಿಸಿಕೋ ನನ್ನೇನ್ನೇಳ್ತೆ”

“ಅಲ್ಲವಾ, ನೀನೇ ಸಿಟ್ಟಾದ್ರೆ ಹೆಂಗೆ ?”

“ಮೊದ್ಲು ಒಂದಂ ಬಿ ಎಸ್ಸಿ ಮುಗ್ಗು”

“ಆಗ್ಲಿ, ಮಂತೆ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟುಕ್ಯೆಲ್ಲಾ ಛೇಂಜಾಗ್ಗದವೆ ಏನೈತೋ ಏನೋ ಈಗ ?”

“ಕೇಳು ಯಾರ್ನಾರ ಹೇಳ್ತರೆ. ಮ್ಯಾಕ್ಬೈತ್ ಹೋದ್ರೆ ಹ್ಯಾವ್ವೆಟ್ಟು ಅವ್ವು ನೆಗದ್ರೆ ಲಿಯರ್. ಇನ್ಯಾವನಂ ಇರ್ತನೆ ? ಪುಸ್ತು ಕೊಂಡ್ಕಂಡು ಓದು”

“ಓದೇನೋ ಓದ್ತಿನಿ. ಅರ್ಧ ಆಗಲ್ಲ ಅಪ್ಪೇ”

“ಮಾಡಿಕೋ ಅರ್ಧನ”

“ಆಗ್ಲಪ್ಪ ನೋಡು ಮತ್ತೆ, ಈ ವರ್ಷನೇ B Sc. ಆಗ್ಲಿದ್ರೆ ಯಾಕೆ ?”

“ಆಗ್ಲಿ ಅಗ್ಲಿ. ಆದರೆ ನಂಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಯಾವಾಗ ಕೊಡಸ್ತಿ ?”

“ನಾಳೆ ಕಾರ್ನಿಗೆ ತಂದು ನಿನ್ನನೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ರಾತೋ ಇಲ್ಲೋ?”

“ಹಾಕ್ಕಿ ಹಾಕ್ಕಿ. ಇಪ್ಪೊದಿನ ತಂದು ಹಾಕಿದ್ದುಗೆ”

“ಸತ್ಯವಾಗೆಪ್ಪ ನೋಡ್ವಂತೆ.” ಎಂದ ವೀರಣ್ಣ ನನಗೆ ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಕೊಡಿಸಿ ಅದೇ ಲಟಿಗೇರಿ ಲಾರಿ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಇನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಕ್ಕಿ, ಸಕ್ಕರೆ, ಗೋಣೀಚೀಲ, ಗೊದ್ದ ಯಾವುದೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ವೀರಣ್ಣನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಹೋದನೆಂದು ವದಂತಿ.

—|| ಬಹಳ ಹಿತವಾಗಿದೆ ||—

ತುಂಬು ಕೂದಲು ನಮ್ಮ ತಂಗಮ್ಮಗೆ. ಕಾಲೇಜಲ್ಲಿ ಓದೋವಾಗ ಹೆರಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರೋಳು. ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತ ಹೆರಳೇಭಾರ ಅನ್ನುವಂತಹ ಕೃಶಾಂಗಿ ಅವಳು ಜಾಣೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಪ್ರಾಸುಮಾದಿದಳು. ರೂಪಸ್ಥಿತಿ.

ತೀವ್ರ ಸ್ನೇಹದ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು ಅಂತ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅದ್ಭೂತಿಯಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ನನಗೂ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಭಾಷಿಂಗ ಹಣೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಥಳಥಳಿಸುವ ವಜ್ರದ ಓಲೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ತಂಗ ಹಸೆಯಮೇಲೆ ಗಂಡನ ಜತೇಲಿ ಕೂತಿದ್ದರೆ, ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಡ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಸುಂದರ ಕಟ್ಟಾಳು. ಎರಡು ಮೋಟಾರ್ ಕಾರುಗಳಿದ್ದವು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ.

ಮದುವೆಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಡಂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾದೆ. ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನು ತಾನೆ ಲಭ್ಯ? ಅದು ನನಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ತಂಗಮ್ಮನ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ವರ್ಷ ಆಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಆಟದ ಮೈದಾನದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಚೊಂದರ ಮೇಲೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರದ ಒಂಟಿ ಪ್ರಾಯದ ಬೇಜಾರು. ಹಗಲು ಗನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ.

ಮೋಟಾರೊಂದು ಬಂದಿತು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಸ್ಟೆಲಿಗೆ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಪ್ಪ ಬಂದೋರು ಎಂದು ಅತ್ತ ನೋಡಿದೆ. ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಇಳಿದು ಒಬ್ಬಾಕೆ ಬಂದಳು. ಬಾಬ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ ತಲೆ, ಕೃಶಾಂಗಿ. ನೆನಪು ಕೆರಳಿತು ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು : ತಂಗಮ್ಮ !

“ಹಾಸ್ಟೆಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗಿದೆ ಅವರು. ಬಂದೆ.” ಎಂದಳು ತಂಗಮ್ಮ. “ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ನಿನ್ನ ತಾನೆ ಎಂಟು ದಿನ ರಜಾ ಅಂತ ಬಂದೆವು. ನಿನ್ನ ನೋಡೋಣ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಕಾರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯಾ ?” ಎಂದು ಆದರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ತಲೆಕೂದಲು ಅರ್ಧ ತಿರುವತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಒಂದು ತರಹ ಅಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಂಗುರು ಗುಂಗುರು ಕಟಾವಾದ ಕೂದಲು ಕಿವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದರಿಸಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದವು.

“ಅಷ್ಟು ಉದ್ದಾನೆ ಜಡೆ, ದಪ್ಪಾನೆ ಹೆರಳು ಹಾಕುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲೇ ! ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಅಸೂಯೆ ಬರಾ ಇತ್ತಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಟಾವ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆಯೇ ? ಹೊಸ ಫ್ಯಾಷನ್ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಂತಹ ಪುರುಷರು ಕೂದಲಿನವರಿಗೆ. ನಿಂಗಾಕೆ ಈ ಬುದ್ಧಿ

ಬಂತೇ” ಎಂದೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. “ಏನು ಮಾಡೋದೇ ತಂಗ ? ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾಲ ಬಂದರೆ ಅದರ ಆಟ ಮುಗಿಯಬೇಕಲ್ಲ ?” ಎಂದಳು ಅಷ್ಟೇನೂ ದುಃಖಪಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ

“ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಒಪ್ಪಿದನೇನೇ ? ಅವನಿಗೂ ಆಯೋ ! ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ?” ಎಂದೂ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿದೆ

“ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಇಷ್ಟವೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೋ ! ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶೃಂಗಾರ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು ” ಎಂದೂ ನಿರ್ವಾಣ ಹೊಂದಿದವರಂತೆ ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಕಣೆ ” ಎಂದಳು ತಂಗಮ್ಮ. ದುಃಖ ಪಡೋದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಹಿತ ಕಂಡವಳ ಹಾಗೇ ಕಾಣಿಸಿದಳು. “ ಹೀಗೆ ಬೊಂತೆ ಕೂದಲನ್ನು ಕಿವಿ ತುಂಬಾ ಹೊದಿಸಿದರೆ, ವಜ್ರದ ಓಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೇ ? ಪಾರಿಜಾತದ ಹಾಗಿತ್ತು ಓಲೆಯ ಕಟ್ಟಡ. ಆರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಆರು ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಚ್ಚೆಯ ನಕ ಕಣ್ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಓಲೇನ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕೂದಲಿ ನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ಏನು ಭಾಗ್ಯ ಬಂತೆ ” ಎಂದೆ.

ಕೂದಲನ್ನೆತ್ತಿ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ತೂತು ಬಿದ್ದ ಖಾಲಿ ಕಿವಿಗಳು. ದುಃಖವಾಯಿತು ನನಗೆ. “ಜೂಜು ಗೀಜು ಆಡ್ತಾನೇನೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡ. ನಿನ್ನ ಕಿವಿ ಓಲೇನೂ ಮಾರಿಕೊಂಡನೇನೇ ? ಕಂಡಿತ ಗಿಡಿತ ಕೂಡ ಉಂಟೋ” ಎಂದೂ ಬಲಂ ಕನಿಕರದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಗಂಟಲಾ ಒತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿತ್ತು ನನಗೆ.

ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ತಂಗಮ್ಮ ನೋಡಿದಳು. “ ಹಾಗಲ್ಲ ಕಣೆ ! ಇವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ನನ್ನ ಓಲೆ ಮನೆ ಯಲ್ಲೇ ಇದೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಗೆ ಅದೇನೋ ಮೋಜು ನನಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡೋದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟರೇ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ. ವೇಷಗಳ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಕಿವೀಲಿ ಒಂದು ಗುಟ್ಟು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಎಲ್ಲಿ, ಅಂತಾರೆ, ಕುಕ್ಕುಟ್ಟಿ ಕುರ್ ಅಂತ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಿ ಮುಂತಿಟ್ಟು ಬಿಡ್ತಾರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಂಷ್ಟು ಸ್ವಭಾವ ನೋಡು. ಓಲೆಯಿದ್ದರೆ ಕಿವಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಓಲೆ ತೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ. ಕೂದಲ ಫ್ಯಾಷನ್ ಮಾಡಿದೆ.

ಓಲೆ ಹಾಕೊಂಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತ ದುಃಖ ಇಲ್ಲ ಕಣೆ. ಹಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಬಹಳ ಹಿತವಾಗಿದೆ ” ಎಂದಳು ತಂಗ.

ಅವಳ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ನಾನೂ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟೆ. ಕುಕ್ಕುಟ್ಟಿ ಕುರ್ ಅಂತಂದೆ,

—ಶ್ರೀಮತಿ ನಿರಾಕಾರಾಣ.

For 3 way Beauty Treatment....

RAJA
SNOW

AMLA HAIR OIL , KASTURI SOAP

MANYAM & CO. BANGALORE MADRAS MADURAI BOMBAY.

FAS

ಗಲುವಿನ ನೋಟ
ದ್ವಿಗುಣ ಮೋಹಕತೆಗೆ

ಮೈಸೂರು ನಿಲ್ದಾಣ ಸೀರೆಗಳು

ನೀವು ಬಯಸುವ ವಿವಿಧ ಆಕರ್ಷಣೀಯ
ರಂಗುಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಬಗಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣದ
ಮೈಸೂರು ನಿಲ್ದಾಣ ಸೀರೆಗಳು.. ಕ್ರೇಪ್‌ಗಳು..
ಜಾರ್ಜೆಟ್‌ಗಳು.. ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರಿ.
ಅಧುನಿಕ ಫ್ಯಾಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿರಿ—
ಅವು ನಯವಾಗಿಯೂ ಬಾಳಿಕೆಗೂ ಹೆಸರಾಗಿವೆ

ಮೈಸೂರು ಗೌರಮ್ಮಂಟ್ ನಿಲ್ದಾಣ ವಿವಿಂಗ್
ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಮೈಸೂರು-4

ಪೋರೂಮುಗಳು —

- 1 ಮೈಸೂರು ಗೌರಮ್ಮಂಟ್ ನಿಲ್ದಾಣ ವಿವಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮೈಸೂರು-4
- 2 ಗುಪ್ತಮಾರ್ಕೆಟ್, ಕಂಪೆಗೌಡ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-9
- 3 ಮೈಸೂರು ನಿಲ್ದಾಣ, ಪ್ಯಾಲೇಸ್, ಲಜ್‌ಕಾರ್ನರ್,
92, ರಾಯಪೇಟಾ ಹೈರೋಡ್, ಮದರಾಸ್-4

ಬಾಳಕೆಯ ಮತ್ತು
ಬೆನ್ನಾದ ಬಾಳಕೆಯ ಸಲುವಾಗಿ

ಉತ್ತಮ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೇ
ಅವಲಂಬಿಸಿರಿ

- ಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯ ಉಕ್ಕಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ
- ಮೂಲಕ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹದ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ
- ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ
- ನೀವು ಕೊಡುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರೆಯಾದ ಮಾಲುಗಳು—ಕಾರಣ ಅವು ಯಾವ ಕಠಿಣ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕಾಲ ನೀವು ಅವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು
- ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೀಜ, ಮತ್ತು ಕಾಪಿ ಪೋಷಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ್ದು
- ನಿಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ವ್ಯವಹರಿಸಿರಿ

ಮೈಸೂರು ಇಂಪ್ರಿಮೆಂಟ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಹಾಸನ